

Latvijas Nacionālās frontes
LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

WWW.DDDLNF.COM

Šajā numurā lasiet:

Uldis Freimanis:
lai nelieši gaida
prettriecienu!

→ 2. lpp.

**PIRMĀ JŪLIJA DIENA
RĪGĀ**

→ 3. lpp.

**NETAISNĪGUMS
IZNĪCINA TAUTU**

Saruna ar zemnieku Leonu Laitānu

→ 4. lpp.

**VIENS OKUPANTS
NAV LABĀKS PAR CITU**

→ 5. lpp.

**LATVIEŠU LEĢIONU
SAPULCINĀJĀ
BOĻŠEVIKI**

→ 6. lpp.

Trīspadsmītā janvāra maršs

Pār Saeimas namu Vecrīgā
Mirdz trejas zelta zvaigznes,
Bet ļaužu pulki laukumā
Nav nākuši aiz laimes...

Tver bruģakmeni, latvieti,
Kā piektā gadā senči,
Lai barikāžu ugunsurs
Tev ceļu rāda tumsā.

Sēž šajā namā jūda kāds
Un smaida tauku smaīdu,
Viņš Abreni ir pārdevis –
Nu savus grašus skaita.

Tver bruģakmeni, latvieti,
Beidz domāt domas sēras,
Lai drosme, spēks un vienība
Mūs visus kopā saista.

Ar bārdu, liku muguru
Tup Ābrams augstā krēslā.
Viņš Parex banku atpircis,
Lai Joskem labāk klātos.

Tver bruģakmeni, latvieti,
Laiks izbeigt šitās spēles.
Jo smadzenes mums čakarē
Simts treknas, vecas dēles.

Madonietis

Drošības policija – provokācijas meistare

Lasītāji vaicā: Iekšlietu ministre Linda Mūrniece televīzijā izteica sajūsmu par Drošības policijas it kā ļoti profesionālo rīcību šā gada 1. jūlijā, kad tika aizturēts gājiena organizators Uldis Freimanis un tādējādi izjaukts tiesas atļautais pasākums. Kāds ir Latvijas Nacionālās frontes viedoklis?

Aivars Garda: Drošības policija rīkojās nevis profesionāli, bet provokatoriski. Drošības policijai jau arī maksā algu par provokāciju veidošanu. Tikai tās ir jāveic pret ienaidniekiem nevis latviešiem! Aizturēt legāla, tiesas atļautā gājiena vadītāju – tā taču ir visprimitīvākā provokācija, par ko Linda Mūrniece ir sapriecājusies, tāpat arī Valdis Zatlers. Man nāk smieklī! Turklāt vēl pārmet tiesnesim Pokim, kurš pieņēma pareizu lēmumu atļaut 1. jūlija gājienu.

Motivācija, kādēļ Uldis Freimanis organizēja šo gājienu, ir izklāstīta iepriekšējā "DDD" numurā.

Viņa skaidrotais pamatojums ir apsveicams. Uzteicams ir Ulda Freimaņa spīts, kādam būtu jābūt visiem tautiešiem, – ja jau okupanti rīko pasākumu 9. maijā, tad mēs varam iet gājienā 1. jūlijā! Kāda gan starpība – viena vai otra okupācija? Sākumā "brūnais" okupants izdzina sarkanos fašistus, pēc tam "sarkanais" okupants izdzina brūnos fašistus un pats palika viņu vietā.

Brūno fašistu Latvijā vairs nav, tāpēc mums pret viņiem nav pretenziju, turpretī pret sarkanajiem fašistiem ir, jo viņi vēl aizvien nav aizvākusies. Sarkanie okupanti bāžas

mums virsū ar savu valodu, paražām, nekultūru un ir apriebušies tā, ka mēs viņus neciešam. Mums, latviešiem, ir tiesības viņus nepaciest.

DDD: Jums pašam arī ir bijusi pieredze ar Drošības

Drošības policijā un noturēts četras stundas. Parunājām par kaut kādām mulķībām – es gan neteicu kā Uldis Freimanis, lai atnes kartis. Pēc tam Drošības policijai bija jādomā kāds legāls iemesls, kādēļ

“Drošības policijai jau arī maksā algu par provokāciju veidošanu. Tikai tās ir jāveic pret ienaidniekiem nevis latviešiem!”

policijas provokācijām.

Aivars Garda: Jā, Drošības policijā ir savākušies provokāciju meistari. 2002. gadā, lai nelaistu mani uz 16. marta gājienu, gluži kā kriminālfilmā, pie manas mājas, kad iekāpu savā mašīnā, ar slaidu lokku, strauji man priekšā piebrauca Drošības policijas mašīna un mani aizturēja... Es tiku nogādāts

mani aizturēja. Un viņi izdomāja, ka nopratinājuši saistībā ar grāmatas "Homoseksualisms - cilvēces negods un posts" izdošanu... Braši strādā Drošības policijā – turklāt tā bija sestdiena!

Lindai Mūrniecei priecāties par kaut kādām primitīvām provokācijām – tas taču ir iekšlietu ministrei necienīgi.

ES APSŪDZU!

Valsts pamatlikums formulē tikai galvenos principus, tāpēc tam jābūt konkrētam un precīzam. Protams, katrs konstitūcijas pants jānostiprina ar konkrētās valsts konkrētiem likumiem. Tā tas bija brīvā Latvijas valstī, bet ne šobrīd veidojumā, kur noziedzīga kliķe piesavinājusies mūsu valsts atribūtus – karogu un himnu – un piesmej Konstitūciju.

Es apsūdzu 5. un pārējās Saeimas un to apstiprinātās valdības nelikumīgā varas iegūšanā un manipulēšanā ar Satversmi.

Kāpēc nelikumīgā? Tāpēc ka atjaunotas neatkarīgās Latvijas Saeima vēlēša-

nas bija tiesīgi izsludināt tikai un vienīgi 1918. gadā dibinātās Latvijas pilsoņu un to pēcnācēji, taču to izdarīja okupācijas pārvaldes orgāns – Augstākā Padome, kur bija savēlēti komunistu partijas augstākajam ešelonam piederšie, pat okupācijas kara spēka militārpersonas!

Augstākajā Padomē esošie padomju juristi, piemēram, **Endziņš**, iestrādāja Saeimas Vēlēšanu likumā 4 procentu barjeru, kādu Satversme neparedz. Tieši tas komunistiskās partijas un padomju nomenklaturistiem ļāva tikt pie varas un iegūt savā pārziņā finanses (Kura valsts, mainot bāzi, atdod privā-

tās rokās valūtas maiņu?!), pārdalīt valsts īpašumu par labu sev un savējiem. Nelikumīgi ievēlētā 5. Saeima gāja vēl tālāk – paaugstināja barjeru līdz 5 procentiem.

Latvijas Republikas Satversme izstrādāta ļoti pārdomāti un gudri: pašus būtiskākos pantus, kam jāgarantē Latvijas Repub-

likas valstiskuma noturība, papildus nostiprina 77. pants, nosakot: "Ja Saeima grozījusi Satversmes pirmo, otro, trešo, ceturto, sesto vai septiņdesmit septīto pantu, tad šādi pārgrozījumi, lai tie iegūti likuma spēku, ir apstiprināmi tautas nobalsošanā."

Turpinājums 7. lpp.

ATKLĀTS PIEVIENĀS AKMENS KĀRLIM REBIŅAM

Šā gada 1.jūlijā Plūģu kapos, netālu no Džūkstes, notika latviešu tautas patriotam Kārlim Rebiņam veltītā piemiņas akmens atklāšana. Pieminekli iesvētīja mācītājs Kārlis Zuika.

Paldies Laimonim Gedrovičam, Leonardam Inkinam un biedrībai "Latvietis" par piemiņas akmens veidošanas iniciatīvu un organizēšanu, tēlniekam Uldim Serģim par skaisti paveikto darbu un citiem, kas palīdzējuši tā tapšanā un uzstādīšanā!

BEZ DEKOLONIZĀCIJAS NEBŪS DRAUDZĪBAS

Lasītāji vaicā: vai taisnība, ka ASV un Krievija ir sadalījušas interešu sfēras līdzīgi kā Vācija un PSRS 1939.gadā? Kāda ir Latvijas Nacionālās frontes pozīcija šādā gadījumā?

Aivars Garda: Redzēju televīzijas raidījumu, kurā politologs Kārlis Daukšts tik tiešām sacīja, ka ASV un Krievija it kā esot vienojušās, ka Baltijas valstis un citas valstis, kuras bijušas PSRS sastāvā, turpmāk būs Krievijas interešu sfērā.

Šo it kā neatkarības gadu laikā ASV taču neko labu mums nav izdarījušas - deokupācija un dekolonizācija nav veikta, bet tas bija pats galvenais, ko mēs gaidījām no ASV un arī no Eiropas Savienības. Savukārt Krievijai Latvijas Nacionālā fronte pasaka stingri un nepārprotami, ka tai nekad nebūs draudzīgas attiecības ar Latviju un latviešiem, ja tā šeit paturēs savu piekto kolonnu.

Kā piemēru es varu minēt Čečeniju. Tagadējais prezidents Kadirovs veiksmīgi sadarbojas ar Krieviju, jo čečeni visus krievu okupantus no savas zemes ir padzinuši. Kaut arī Čečenija atrodas Krievijas Federācijas sastāvā, faktiski tā ir pilnībā patstāvīga, nacionāla valsts. Tagad tur atvērta pat starptautiskā lidosta.

Kaut arī mūsu valstij ir neatkarības statuss, tomēr Latvijai, salīdzinot ar Čečeniju, ir mazāk neatkarības. Čečenijai nav šī okupantu bara, nav piektās kolonnas, jo tā ir pilnībā padzīta. Ja Krievija grib ar mums draudzīgas attiecības, tad lai aizvāc no Latvijas savu piekto kolonnu. Taču ar šiem zatleriem, daudzēm, dombrovskiem Krievi-

Birobidžanu – tur tiem būtu diezgan laba dzīve. Katrā ziņā Latviju ir jāattīra no šiem "mēsliem", kas mums nav vajadzīgi. Pēc

vis jāatdodas par brīvu. Lai Krievija saprot, ka mums ar šiem okupantiem, pretekļiem, kas šeit atnesuši nekultūru, nekādas draudzības nav un nebūs.

Ja Medvedevs un Putins vēlas draudzīgas attiecības ar Latviju un citiem kaimiņiem, tad lai izprot, kāpēc Čečenija tagad ir draudzīga pret Krieviju. Tāpēc, ka tur nav neviena okupanta!

DDD: Tikko aizritēja Pasaulē futbolā čempionāts, kurā Krievija nepiedalījās. Krievijas "spečoki" gan apgalvo, ka, ja viņi spēlētu šajā čempionātā, tad būtu tikuši vismaz līdz pusfinālam. Vai tas neliecina par ārkārtīgu augstprātību?

Aivars Garda: Tas liecina, cik totāli samaitājusies ar šovinismu ir Krievijas sabiedrība. Krievi piedzīvoja kaunpilnu zaudējumu Slovēnijas komandai, netika uz čempionātu, bet traģikomiski savā starpā augstprātīgi vienojas, ka tomēr ir gandrīz vai vislabākie. Tā ir bīstama tendence pašai Krievijai, kas to dara smieklīgu mūsu acīs. Pažēlosim un reizē pasmiesimies – varbūt tas atvērīs viņu iedomību!

"Pažēlosim un reizē pasmiesimies – varbūt tas atvērīs viņu iedomību!"

ja neko sakarīgu nespēs sarunāt, jo viņi ir izglītoti muļķi, kalpu dvēseles un nezina, kā attīstīties pasaule nākotnē. Ilgākā laika periodā viņi neko šeit pēc būtības nevar noteikt. Ja grib gūt panākumus, lai ieklausās, ko saka Latvijas Nacionālā fronte!

Krievijai mēs pasakām atklāti, lai savāc savus neliešus, dzeguzēnus! Viņi varētu apdzīvot Krievijas saulainās Magadanas rajonus, savukārt mūsu ciņonistus derētu aizsūtīt uz

tam mēs, protams, būsim ļoti draudzīgi ar Krieviju, kura varēs kļūt mums labāks draugs par Ameriku. Bet, ja Amerika tomēr vēlas ar mums draudzēties, tad tai tāpat ir jāpadzen okupanti. Ja ASV pašas negrib pie sevis uzņemt šo okupantu baru, tad lai to atdod Kanādai – tur ir pietiekami plašas teritorijas.

Tātad mums, latviešiem, ir jābūt ar pašcieņu, lepniem. Ja kāds ar mums grib draudzēties, tad jāuzstāda savi noteikumi, ne-

VĒSTULES

Tie, kuri neatzīst Latvijas okupāciju

Esam saņēmuši bīstamu signālu, ka "saskaņieši" nākošajā Saeimā kā premjera kandidātu virzīšot **Jāni Urbanoviču** – cilvēku, kurš jau 1996.gada vasarā balsoja pret Deklarācijas par okupāciju pieņemšanu Saeimā. No dokumentālās literatūras uzzināju, ka kopumā pret balsojuši 10 deputāti: **Jānis Jurkāns, Viktors Kalnbērzs, Vladilens Dozorcevs, Leonards Stašs, Jānis Urbanovičs, Modris Lujāns, Aleksandrs Bartaševskis, Martijans Bekasovs, Oļegs Deņisovs, Aleksandrs Golubovs.**

Varam uzskatīt, ka viņi pilnīgi atklāti darbojas pret Latvijas valsti un latviešu tautu. Tā turpinot, var pieņemt laiks, kad Latvijas Saeima nobalsos, ka Latvija vēlas iekļauties Krievijas sastāvā...

Tāpēc tagad katram pilsonim pašam jāinteresējas par politiku un politiķiem un jāizdara savi secinājumi.

Biruta Gereiša
"Daugavas Vanagi Latvijā"
Liepājas nodaļas dalībniece

"Aborigēnu" izspiešanas plāns

Es, jau kā pensionārs, dzīvoju Jūrmalā savu vecāku mājpašumā, kuru saņēmu no viņiem mantojumā. Valdošie izdomājuši veidu, kā no Jūrmalas izspiest tādus vietējos "aborigēnus" kā mani – ticis radīts jauns mājas nodoklis. Gluži vienkārši tiek uzlikts nodoklis, un, ja "aborigēns" to nespēj nomaksāt, tad mājpašumu likumīgi var atņemt. Šādi Jūrmalas "aborigēnu" mājas beidzot varēs iegādāties bagātie prihvatizētāji...

Zemes nodokli jau trīs gadus palielina par 25 procentiem katru gadu, ko pensionārs – "aborigēns" arī vairs nespēj samaksāt. Dombrovska kungs, šķiet, saka: var, var maksāt – pieliksim nākamgad vēl 25 procentus klāt, lai beidzot tiktu vaļā no vietējiem "aborigēniem"...

Lūk, šādi Jūrmalā tiek vaļā no vietējiem, bet viņu īpašumi tiek izpārdoti bagātajiem no Austrumiem. Ne velti tika pieņemti arī grozījumi Imigrācijas likumā.

Tik vienkārši!

Jānis Šterns, Jūrmalā

Uldis Freimanis: lai nelieši gaida prettriecienu!

Cien. "DDD"!

Iekams neesmu saņēmis pilnu tiesas spriedumu par 1.jūlija gājiena atļaušanu, es nevaru uzsākt cīņu pret visiem šiem zemiskajiem cilvēkiem, kas gājienu izjauca un kurus pašlaik piesedz viņu amats. Taču lai gaida manu prettriecienu! Tāpat, lai gaida prettriecienu arī tās stulbās kangaru avīzes, kas, neizlasot manu paziņojumu, kā vārnas ķērcā, ka 1.jūlijā notiks nacisma slavināšana!

Zatleram, Dombrovskim, Ušakovam un vēl daudziem masu mediju darbiniekiem, kuri neizlasīja manu paziņojumu par 1.jūlija gājiena organizēšanas motivāciju, kas bija publicēts laikrakstā "DDD", par to nāksies ļoti, ļoti dārgi samaksāt! Šķiet, ar šo naudu pietiks, lai uzceltu pieminekli varonīgajiem latviešu partizāniem, kas cīnījās pret sarkano mēri. Ja pierādīsies, ka arī prezidents **Valdis Zatlers** ir vainīgs pie zvēriskās "Ušakova policijas" izrēķināšanās ar mierīgajiem demonstrantiem, tiesa viņam kā drošības līdzekli var noteikt neizbraukšanu no valsts (pietiks ar vienu apkaunojošu 9.maija braucienu uz Maskavu). Bet, ja tiesai izdosies pierādīt **Ušakova** pavēli zvēriski izrēķināties ar latviešu

sirmgalvjiem 1.jūlijā, ļoti iespējams, viņš varēs kopā ar **Miķelsonu** vienā kamerā uzspēlēt kārtis. Tā kā visi, kas sevi dēvē par nacionālu partiju biedriem, klusē vai atbalsta valsts ienaidnieku zvērības, tad kādam ir jāstājas viņiem pretī.

skis sit Šiškinu krustā, tiks nogādāta gan Briseļē, gan Maskavā. Atgādināšu, ka pērkonkrustieši bija vienīgi, kas tajā laicīgā, kad visa Latvija kā blūķis vienaldzīgi noskatījās, kā somu tauta uz dzīvību un nāvi karo ar staļinistiem, devās tiem palīgā. Pērkonkrustiešu vadītājs Gustavs Celmiņš apprecēja pat pašmēršā **Mannerheima** radniecī.

Putins, būdams Krievijas prezidents, devās uz Somiju, lai noliktu vainagu uz mar-

šala Mannerheima kapa. Diez vai Putins gribēs runāt ar Zatleru, kurš atbalsta un varbūt pat ir sankcionējis teroru pret mierīgiem latviešu demonstrantiem 1.jūlijā.

Paldies "DDD" žurnālistēm, kuras sekoja līdz latviešu partizānu godināšanas gājienam. Atgādinu, ka pretēji izskanējušajiem viedokļiem, gājiena mērķis bija godināt nacionālos partizānus.

Valsts ienaidnieki uzspieda Drošības policijai rīkoties prettiesiski, un man netika dota iespēja piedalīties pasākumā. Izskatās, ka Drošības policijai, kurai sākotnēji nebija iebildumu pret manis organizēto gājienu, rīkojumu veikt šādu prettiesisku aizturēšanu devis kāds viņiem ietekmīgs spēks no "Krupņikova kabatas partijas".

Latvija būs tiesiska, un nekādi roņi, dombrovski, zatleri, ušakovi neizvaros tiesiskumu un Satversmi. To mēs nepieļausim!

Vēlreiz pateicos patriotiem, kuri 1.jūlijā izgāja cīņā pret Latvijas valsts ienaidniekiem.

Ar cieņu,

Uldis Freimanis
Bijušais lidotājs,
1.jūlija gājiena
organizators

Jāuzteic **Igors Šiškins**, kurš cieniņi nes sava priekšgājēja **Gustava Celmiņa** tradīcijas, tāpēc glezna, kur **Zatlers** un **Dombrov-**

Pirmā jūlija diena Rīgā

Daudziem notikumi Rīgas centrā 1.jūlijā radīja lielu un divainu pārsteigumu un izbrīnīja mūsu "oficiālo politiku" (šīnī gadījumā valsts augstāko amatpersonu) un no tā izrietošā policijas rīcība. Nesamērība svaru kausos Latvijā vērojama visu laiku.

Valsts augstākās amatpersonas, šķiet, lielā pārpratumā par demokrātijas pamatiem, uzņēmās tiesnešu lomu, kritizēja neatkarīgas tiesas lēmumu atļaut LR pilsonim Uldim Freimanim un viņa domubiedriem miermīlīgi paust savus uzskatus un redzējumu par Latvijas vēsturi, noliekot ziedus pie Brīvības pieminekļa. Vēlāk plašsaziņā tika parādīts, kā ar fizisku policijas spēku tiek ietekmēti cilvēki, kas vēlas nolikt ziedus pie Brīvības pieminekļa.

Kāpēc tieši 1. jūlijā?

Jau savulaik par šo dienu spilgti rakstījis aculiecinieks, izcilais latviešu autors Anšlavs Egļitis:

"Vēlā siltā naktī cauri Rīgai liku loču soļoju vācu rota. Ielas malās pulcējās rīdzinieki ar ziediem. Tas bija ērmīgs brīdis. Prieks par komunistu patriekšanu bija izdzēsis gadu simteņos iesakņoto naidu pret vāciešiem. Krievi bija to panākuši viena gada laikā, normu stachanoviski pārsniedzdami ar lielu uzviju. Rīdzinieki gaviļēja, prieka asaras raudādami.

Vācu puīši nemaz neatgādināja lempīgos, drūmos, glūnīgos, mūžam aizdomīgos "vaņķus". Tā bija svaigi iesūtītas izlases rezerves daļa. Stalti jauneklī, brūni iedeguši, inteligentām, smaidīgām sejām. Atlocītām piedurknēm, atpogātām apkaklēm. Svaiņa vēsma no Eiropas. Viņi gāja dziedādami, apbērti ziediem... nespēju saprast, kur aplenktaji pilsētā bija piepēši radies tāds lērums ziedu?! Vesels ziedu kalns pacēlās pie Brīvības pieminekļa. Radiofona skaļruņi dārdināja: Dievs, svētī Latviju!

Vēsturnieki jau sen vīnojušies, ka vācieši karu ar krieviem viegli uzvarētu un komunistisko režīmu likvidētu, ja vien attaptos dot okupētām zemēm, ja ne tieši patstāvību, tad kriev-

nu autonomiju un pašvaldību... bet vācu vadoņi bija akluma sisti." (Piecas dienas).

Tāda ir vēsture. Vienu okupāciju nomainīja otra, un laikam šo divu sajūsmiņāto nedēļu dēļ U.Freimanis un viņa domubiedri bija vēlējušies nolikt ziedus, ko pārtrauca šajā ziņā Drošības policijas viltīgā rīcība: Freimani kā VDK laikos gluži vienkārši izsauca uz pratināšanu, lai viņš nevarētu piedalīties ziedu nolikšanā un lai savukārt citus gājiena dalībniekus uz ielas ar brutālu spēku, kā nepakļāvīgus varētu salādēt un aizvest kārtības sargu restotajā busiņā.

"Jā, un ko tad dara, piemēram, Valsts prezidents 13. oktobrī vai 9. maijā? Tēlo, ka neko neredz un nedzird, policija piever acis uz padomju nāves mašīnas simboliku un lielkrievu šovinisma atdzimšanu viņu acu priekšā."

Es kā cilvēks no malas, caur plašsaziņu redzēju, ka U.Freimaņa domubiedru plakāti bija ar pateicību latviešu partizāniem – Rīgas atbrīvotājiem, tāpat tiem nacionālās pagrīdes cīnītājiem, kas pēc 14.jūnija nakts deportācijām atklāja tiešu pretestību padomju armijai un čekai un līdz ar vācu karaspēka ienākšanu bija jau paveikuši arī daudzu apdzīvotu vietu un Rīgas kvartālu atbrīvošanu no padomju okupantiem, turklāt pat panaivi cerot, ka vācu armijas trieciens spēš panākt deportēto vilcienus, kas varētu vēl būt kaut kur aizkavējušies.

Gājienā nesaskatīju arī ne mazāko svešas vai totalitāras, šajā gadījumā nacistiskas valsts simbolus vai slavinājumu, nevienu pretvalstisku vai pretlatvisku plakātu, un pat pieteikumā Rīgas domei bija lasāms, ka U.Freimanis norobežojas no holokausta utt., vienīgi vēlas pieminēt Rīgas atbrīvošanu no bolševikiem.

Vai to var saukt par provokāciju – ļoti jāšaubās, vismaz no Latvijas vēstures viedokļa.

Tad jau varbūt VDK tradīcijās uz Drošības polici-

ju varētu izsaukt arī sirmo valodnieku Jānis Kušķi, kurš saviem studentiem kā lielu retumu demonstrējis kādu skaņuplati – tieši to, no kuras 1. jūlijā Rīgas radiofons atskaņoja Latvijas himnu, kad tika patriekta Staļina armija. Varbūt vēl ar cenzūru strikti aizliegt arī Anšlavs Egļiņa un daudzu citu grāmatas?

Un tagad varas politiķi, sastapušies ar piepešu 1.jūlija dienas pieminēšanu, vieš izbrīnu, it kā nezinātu vai nemaz nebūtu dzirdējuši, ka tajā pašā laikā Latvija pārējo Baltijas valstu vidū izceļas ar to, ka joprojām šeit tiek masveidīgi atzīmēti datumi, kas

saistīti ar valsts okupācijas gadadienu plašām svinībām, kurās piedalās pat Rīgas mērs un Saeimas deputāti!

Jā, un ko tad dara, piemēram, Valsts prezidents 13. oktobrī vai 9. maijā? Tēlo, ka neko neredz un nedzird, policija piever acis uz padomju nāves mašīnas simboliku un lielkrievu šovinisma atdzimšanu viņu acu priekšā. Laikam pretlatviskie aktivisti policijai un valsts vadībai uzdzen mistiskas bailes, un tad valstiskās vērtības vairs netiek pieminētas ne ar pušplēstu vārdu.

Ziedu jūra pie "uzvaras pieminekļa" pārklāj kādreizējo Latvijas valsts nozīmīgās uzvaras jēdzienu pār bērmontiešiem un kā laika caurumā ik gadus pulcē arvien lielākus un lielākus krievvalodīgo barus, kas demonstratīvi svin "atbrīvošanu", kā vēsta spilgti sarkanais plakāts, kurš jau ilgāku laiku tikai krievu valodā uzrādīs šā stabveidīgā pieminekļa pakājē. Tiek svinēta "atbrīvošana" no Latvijas valstiskuma, kad sākās Latvijas vēsturē vēl nepieredzētas represijas, pilsoņiem tika atņemts gandrīz pilnīgi viss – tuvinieki, ti-

cība, īpašums... Un tam klāt, kā nīrgājoties par pašā sadedzinātajiem miermīlīgajiem iedzīvotājiem, vidū vēl Kononova naudas kompensācijas prasības Latvijai.

Laikam tas viss tā apmīglojis Latvijas valsts vadību, ka tie vairs neredz samērīgumu – lielais jautājums jau nav par Ulda Freimaņa vai viņa domubiedru dienas izvēli nolikt ziedus, bet cilvēktiesību līmeni un valstiskajām vērtībām mūsu valstī.

Un kāpēc tajā pašā laikā tik ļoti tiek nomāks arī 16. marts – diena ko Daugavas Vanagi brīvajā pasaulē iedibināja kā tīri latvisku notikumu II Pasaulē kara vēsturē un Saeima pieņēma par oficiālu piemiņas dienu (1998)? **Labi, ka ir daudz Latvijas pilsoņu, kam mūsu tautas vēsture neliekas kas nosodāms, peļams un kas, jau dzīvodami demokrātiskā NATO un ES valstī, nevēlas izdzēst savu atmiņu un mainīt stāju skatu lamu vai kādu pāris tendenciozu preses publikāciju dēļ.**

Tā vietā, lai norādītu tiesai, kā lemt šajā gadījumā par U.Freimaņa pieteikto atceri 1.jūlijā, valsts augstākās amatpersonas varētu vēlreiz nopietni pārdomāt arī par citiem Latvijas okupāciju slavinošiem datumiem, kurus līdz šim vēlīgi atļāvuši un klusejot atbalstījuši. Šķiet, ka 1.jūlija divainajiem notikumiem cauri vid valsts amatpersonu tēlots mākslīgs izbrīns, tādējādi cenšoties notusēt savu neizdarību un diezgan glēvās bailes līdzīgi Lietuvai pieņemt likumu, kas aizliedz abu totalitāro režīmu slavināšanu, jo tie abi bija vērsti pret Latvijas valstiskumu un to upuri skaitāmi daudzos tūkstošos.

Dr. phil. Māris Ruks

Nekārtības izraisīja policija

Nezinu, kā citiem, bet man 1.jūlijs saistās ar Baigā gada beigām. Šī diena uz laiku pielika punktu sarkanarmiešu zvēribām Latvijā. Un tajā tomēr bija nopelnis vācu armijai. Tas, kas notika pēc tam, ir jau cits stāsts. Taču tā nebija nekāda nacisma atdzimšanas slavināšana, kā to publiskajā telpā centās pasniegt prese.

Jāsaka gan, ka visskumjākais šai sakarā bija nacionālistu reakcija. Tas, ka "Visu Latvijai!" jau paspējusi vērsties pret šo pasākumu ar nosodošu paziņojumu un pateicības izteikšanu tā saucamajai valdībai un policistiem par to, ka viņi to visu ir nobremzējuši. Skumji tas ir tāpēc, ka viņi ļoti labi zināja, bet neņēma vērā, ka tā nebija nekāda nacisma sludināšana – savu pozīciju bijām iepriekš publiski pauduši.

Un tiešām, ikviens, kas mācījies vēsturi, zina, ka vēl pirms vācu ienākšanas, latvieši jau uzdrīkstējās veikt bruņotu pretošanos. Vēsturnieki to ļoti labi zina, un tam ir daudz aculiecinieku apliecinājums.

Savu pozīciju aizstāvēšu. Tagad vācu visu, kas ir izskanējis presē, – to lielo melu kampaņu, un sekos tiesu darbi. Šādu apmelošanu un faktu sagrozīšanu tā nevar atstāt. Krievu presē esmu padarīts jau teju par neonacistu vadoni.

Par to, ka 1.jūlijā notikumi sarežģīsies, liecināja jau tas, ka plkst. 12:00, kad Džukstē atklājām piemiņas akmeni pie kapavietas leģionāram un patriotam Kārlim Rebiņam, man zvanīja Uldis Freimanis, kurš ir pasākuma pieteicējs un izstāstīja, ka viņu nekavējoši izsauca uz Drošības policiju. Man jau tad bija aizdomas, ka tikai neseko viņa aizturēšana, jo šādu metodi DP ir pielietojusi jau agrāk. Pēc pieciem vakarā tas apstiprinājās un Uldi Freimani – pasākuma organizatoru – uz gājiena laiku aizturēja.

Tā mēs gājām bez pasākuma pieteicēja. Jau pirms pasākuma krievvalodīgā prese un arī citi masu saziņas līdzekļi pārstāvjī centās izprovocēt gājiena dalībniekus uz kaut kādiem nacistiskiem saukļiem vai tamlīdzīgi. Apzināti provocēja, bet neko tādu nesauņēma.

Policijas metodes vispār komentārus neprasa – sākotnēji aiztur pasākuma organizētāju un pēc tam aizturēja arī mani, kurš bija atbildīgs par kārtību, un tāpēc pasākums nevarēja notikt, jo nebija uz vietas organizators un par kārtību atbildīgais...

Aizturēšana arī bija nepieņemama, jo tā notika jau brīdī, kad bijām nolēmuši ziedus pie pieminekļa nolikt individuāli. Mani sagrāba un sāka lauzt rokas. Man taču rokas nav loterijā vinnētas – strādāju smagu, grūtu darbu. Es centos izrauties, jo cik tad var lauzt rokas. Mani ielika mašīnā uz aizveda. Viņiem, redz, esot bijušas aizdomas, ka esmu dzēris vai lietojis narkotikas. Kāds absurds! Kad mani aizveda uz ekspertīzi, eksperte brīnījās, kāpēc vispār esmu aizturēts, jo ne analīzes, ne citi apstākļi neliecināja par viņu aizdomu pamatotību.

Es pat nezinu, vai man tagad ir izvīrīta apsūdzība. Es taču neko nepārkāpu. Nekārtību izraisītāji bija paši policisti. Tagad gaidu likumā noteiktās dienas, vai man tiks piespriests kāds pārkāpums vai sods.

Jebkurā gadījumā vērsīšos pie jurista, jo tāda preses apmelošanas kampaņa un policijas patvaļa, kāda notika 1.jūlijā, ir nepieļaujama. Par to nedrīkst klusēt! Tā bija visistākā patvaļa, kaut kas neredzēts vismaz pēdējo gadu laikā pēc Atmodas, pat čekisti tik primitīvi brutāli reti rīkojās. Šie ir pārspējuši visus. Izskatās, ka Latvija lieliem soļiem veidojas par policejisku valsti.

Vēlreiz saku: par to nedrīkst klusēt, un tāpēc vērsīšos pie juristiem, lai šādas nelikumības un apmelošanas tiktu novērstas un neatkārtotos! Ja tagad klusēsim, tad pieļausim, ka ar šādām apmelošanas kampaņām un klaji provokatīvām, ciniskām aizturēšanas metodēm var manipulēt arī nākotnē – neviens no mums vairs nevarēs būt drošs.

Igors Šiškins

Biedrības "Gustava Celmiņa centrs" vadītājs

Mūsu valsts vadītāji nemīl latviešu tautu

Valsts amatpersonām – **Zatleram, Dombrovskim, Ronim un Muizniecei** –, kas izteicās par 1.jūlija akciju, nav ne mazākās saprašanas par to, kas bija 1941.gada 1.jūlijs. Esmu to dienu notikumu liecinieks.

Padomju okupanti Latvijā bija sarīkojuši "riktīgu slaktību", ko pēkšņi pārtrauca vācieši, kas bija ceļā uz Krieviju. 1941.gada 1.jūlijā latviešu tauta atviegloti uzelpoja, jo līdz ar vāciešu ienākšanu izbeidzās cilvēku mocīšana Stabu ielas nama pagrabos, no izsūtīšanas tika pasargātas tūkstošiem ģimeņu. Toreiz to uztvēra kā Dieva žēlastību un paglābšanu no mokpilnas nāves, bet šodienas politiķi un valsts vadītāji to izliekas nesaprotam. **Ne jau nacismu toreiz ar ziediem sveica latvieši. Nē! Mēs toreiz vispār neko nezinājām par nacismu un tā ideoloģiju.** Bija taču karš, vācieši padzina krievus no Latvijas, ieviešot šeit savu kārtību.

Tie valsts vadītāji, kuri 1941.gada 1.jūlija atcerēšanos un prieku par Baigā gada slaktiņa pārtraukšanu pielīdzina nacisma slavināšanai, ir gluži vienkārši tumsoņas un parāda, cik ļoti viņi nemīl latviešu tautu. Zatlers nekautrējās šajos laikos, kad joprojām

Kārlis Zuika
Bijušais leģionārs,
mācītājs

nav likvidētas padomju okupācijas sekas, doties 9.maijā uz Maskavu, kur dižojas mūsu tautas iznīcinātāji!

Gājienā, ko šā gada 1.jūlijā organizēja Uldis Freimanis, nebija nacisma slavināšana. Tie, kuri bija atnākuši, lai noliktu ziedus pie Brīvības pieminekļa, nebija nacisti. Tur bija cilvēki, kuri pateicās Dievam par Baigā gada pārtraukšanu. Tur nebija neviena, kurš priecātos, ka krievu okupantus nomainīja vāciešu okupanti. Ja mīlam savu tautu, par ko tādu nemaz nav iespējams priecāties. Mūsu valsts vadītāji ne tikai nemīl, bet, šķiet, pat nīst latviešu tautu, jo dedzīgi atbalsta okupantu uzturēšanos un valdīšanu Latvijā.

NETAISNĪGUMS IZNĪCINA TAUTU

Saruna ar zemnieku Leonu Laitānu

Turpinājums no iepriekšējā numura

CETURTĀ VARA SAJAUKUSI PRĀTUS

DDD: Vai cilvēki laukos saprot nelikvidēto kolonizācijas seku briesmas?

Leons Laitāns: Pagaidām ar šo saprašanu ir pagruiti. Ceturtā vara – sākot ar burkovskiem, tomsoniem un beidzot ar streipiem, ēlertēm – jau cilvēku prātus. Situāciju pasliktina arī valdības kultivētais alkoholisms. Savukārt sliktajos demogrāfiskajos apstākļos vēl tiek popularizēts homoseksualisms. Manuprāt, visur un visās lietās valda pilnīgs nihilisms un netaisnīgums. Atliek vien gaidīt, kad viss ar lielu troksni sāks brukt.

DDD: Kādēļ neredzam zemniekus, piemēram, 16.martā Rīgā?

L.L.: Tautai kopumā raksturīgs inertums un neieinteresētība. Laikam vajadzīgi iedvesmas ierosinātāji. Šodien visam pa virsu klājas ceturtā vara, kurai ir tiesības runāt par visu, bet ar neiebildi, ka **cieti runāt neļausot**. Tādos apstākļos daudziem ir grūti saprast, kas ir kas. Faktiski padomju spēcīgā tautu nepazuda, neizkusa kā sniegs pavasara saulītē. Viņi tikai pārgrupējās, pārkārtojās un turpina spēcīgo ideoloģisko darbu.

DDD: Vai, jūsuprāt, ir iespējams, ka grūtie ekonomiskie apstākļi varētu mainīt arī mūsu tautas likteni uz labu?

L.L.: Diemžēl tāda ir cilvēka daba, ka risinājums tiek meklēts tikai tad, kad apkārtējie apstākļi piespiež. Šķiet, bez nopietnām krīzēm ir grūti saskatīt progresu. Es gan nevaru teikt, ka šodien ir krīze. Esmu piedzīvojis Staļiņa laikus, kad pēc kara patiešām bija krīze, jo nebija pat maizes.

Manuprāt, pašreiz piedzīvojam ne tik daudz ekonomisko, cik morālo krīzi. Mēs gribam ar naudu atri-

sināt zemā apziņas līmeņa izraisītās problēmas. Tāds vienkāršs piemērs – katru pavasari tiek plaši runāts par kūlas dedzinātājiem, taču neviens nerunā par dedzināšanas patiesajiem cēloņiem. Pat padomju laikos visas grāvmalas bija apļautas – tāda problēma kā kūlas dedzināšana vispār nepastāvēja.

Kārlis Ulmanis ir teicis: ja cilvēkam ir divas rokas un lāpsta, tad viņš, pateicoties zemes auglībai, ir spējīgs pabarots gan sevi, gan savu ģimeni. Diemžēl valsts politika bijusi tik aplama, ka cilvēki laukos iedzīti tādā kā depresijā. Sabrūkot Padomju Savienībai, tika sagrautas arī tās pastāvēšanas laikā radītās fermas. Visu iznīcināt ir viegli, bet pēc tam tā vietā kaut ko jaunu radīt ir daudz, daudz grūtāk.

DDD: Varēja taču nevis sagraut, bet pārveidot, uzlabot, vai ne?

L.L.: Jā.

NETICIET ES DEMAGOĢIJAI

DDD: Kā pretargumentus rosinājumam no ārzemēm ieviest tikai to, ko nav iespējams sarāžot vai izaudzēt Latvijā, tiek apgalvots, ka latviešu zemnieki neesot spējīgi pilnībā nodrošināt vietējo tirgu ar nepieciešamajiem produktiem. Vai tā patiešām ir?

Leons Laitāns: Tā ir galēja aplamība. Mēs varētu paši sevi nodrošināt, ja mums tikai ļautu normāli strādāt. Tauta tika apmuļkota un ievilkta Eiropas Savienībā. Tieši būšana

“Iznīcināt augu sugas nedrīkst, taču tautu iznīcināšana ir vēl lielāks noziegums, sacelšanās pret Dieva nolikto kārtību, tādēļ esmu pārliecināts, ka ilgi šis ārpriests vairs neturpināsies.”

ES mums neļauj strādāt tā, kā mēs to gribētu un varētu. Tagad ES taista ekonomiskās, kā uzlabot lauksaimniecības politiku, taču tas

viss ir smieklīgi. Rezultāts jau zināms – ļauj tikai cilvēkiem “nolaist tvaiku”, lai varētu visu turpināt vecajās slīdēs. Tie, kas valda pasauli, taču nav ieinteresēti kaut ko mainīt tautas interesēs.

Tauta var izdzīvot laukos. Paskatoties vēsturē, var secināt, ka visgaišākie prāti bijuši tur, kur bija visgrūtāk apstrādājama zeme. Tādēļ vēlreiz gribu uzsvērt, ka mēs nedrīkstam iztirgot savu zemi, tāpat kā nedrīkstam par nieka grašiem izdāļāt pilsonību. Manuprāt, tie ir divi nacionālas valsts stūrakmeņi.

DDD: Šodien tieši jūsu pieminētie tautas svētumi

“Mēs nedrīkstam iztirgot savu zemi, tāpat kā nedrīkstam par nieka grašiem izdāļāt pilsonību. Manuprāt, tie ir divi nacionālas valsts stūrakmeņi.”

tiek atdoti par Jūdasa nodevības grašiem...

L.L.: ...un tirgotāji ir mūsu pašu bāleliņi. Tā ir tautas iznīcināšana no iekšpusēs.

DDD: Nodevība visos vēsturiskajos pagriezīenos no teikusi mūsu tautas un valsts likteni latviešiem par sliktu.

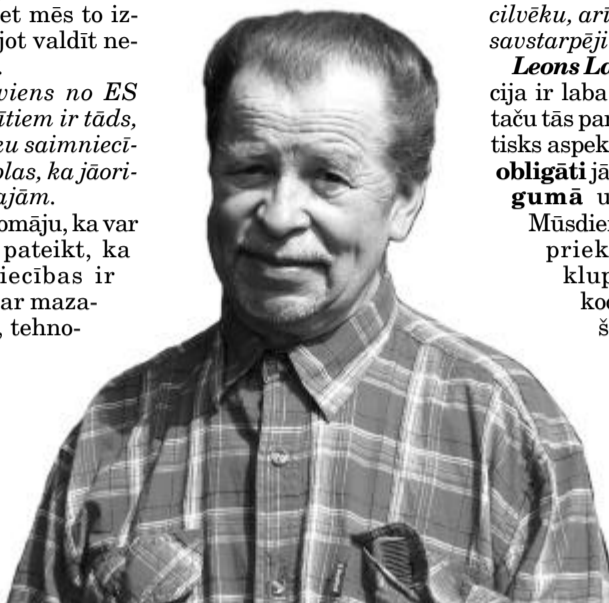
L.L.: Diemžēl tā tas ir. Šī selekcija, ja tā var izteikties, radusies pret mūsu tautu vērstā genocīda dēļ. Tie, kuri stāvēja par taisnību, tika salauzti, bet tie, kuri spēja mainīt savu dabu, locīt muguras ļaunuma priekšā, šodien vada mūsu valsts dzīvi. Taču tautā ir arī veselie graudi, tādēļ ti-

slimnīcas, bet tagad notiek pilnīgi pretējs process. Mēs dzīvojam ačgārnā valstī, kur nevis domā par nākotni, bet dzīvo tikai šodienai.

Pasaulē ir ļoti daudz tautu, kurām nav savas valsts. Latviešiem ir Dieva dota laime, ka mums ir sava valsts, bet mēs to iznīkojam, ļaujot valdīt netaisnīgumam.

DDD: Vēl viens no ES kultivētiem mītiem ir tāds, ka mazās lauku saimniecības nav rentablas, kā jāoriētējas uz lielajām.

L.L.: Es nedomāju, ka var viennozīmīgi pateikt, ka lielās saimniecības ir rentablākas par mazajām. Protams, tehnolo-

stājis termins “starptautiskais investors”. Izklaušās pavisam glauni, bet zem tā paslēpušies nelietīgi ekonomiskie okupanti. Vai varat nosaukt kaut vienu investoru, kurš ieguldījis naudu mūsu, latviešu,

interesēs? Naudas turētāji darbojas tā, lai mēs paliktu ar garu degunu.

Manuprāt, ES būvēta uz tik negodīgiem ekonomiskiem pamatiem, ka tai nav ilga nākotne. Turklāt par ekonomisko pusi daudz svarīgāka ir tautu nacionālā pašnoteikšanās. Kaut arī ES sludina, ka katrai tautai ir tiesības un iespējas attīstīt savu nacionālo kultūru, mēs redzam, ka dzīvē viss notiek citādi. Starp citu, arī Padomju Savienībā tautām bija deklarētīvas tiesības uz nacionālo pašnoteikšanos.

Tautas ir dažādas, gluži kā puķes. Katrai ir savs skaistums un uzdevums. Iznīcināt augu sugas nedrīkst, taču tautu iznīcināšana ir vēl lielāks noziegums, sacelšanās pret Dieva nolikto kārtību, tādēļ esmu pārliecināts, ka ilgi šis ārpriests vairs neturpināsies.

Agrāk latviešu valodā tika plaši lietots svešvārds “spekulants”. Šodien to aiz-

loģiski izdevīgāk apstrādāt vienu ļoti lielu nekā vairākus mazus zemes gabalus, taču vai tikai iegūtā peļņa ir vēra ņemama? Kāpēc neviens nenovērtē to bagātību, kas mums ir – neskarā, dabiskā lauku vide, meži, upes, tīrs gaiss un ūdens. Mums dota tik auglīga zeme, ka varam tikai pateikties Augstākajam. Problēma tā, ka mēs to neprotam izmantot savā labā, atjaunojot tautsaimniecību. Domāju, ka tas līdz šim nav izdevies, jo, kā jau iepriekš teicu, valsts atjaunošana nav notikusi uz taisnīgiem un tiesiskiem pamatiem. Patiesībā Latvija atkal tiek okupēta – mēs vēl neesam tikuši vaļā no padomju militārajiem un civilokupantiem, kad tiekam jau pakļauti jaunai, ekonomiskai okupācijai.

Intervēja Liene Apine

KOOPERĀCIJA RAKSTURO GARĪGO ATTĪSTĪBU

DDD: Kāpēc vēl tik maz cilvēku, arī lauksaimnieki, savstarpēji kooperējas?

Leons Laitāns: Kooperācija ir laba un atbalstāma, taču tās pamatā ir viens būtisks aspekts – kooperācijai obligāti jāsakņojas **taisnīgumā** un **godīgumā**.

Mūsdienās tieši šie divi priekšnoteikumi ir klupšanas akmens kooperācijas ieviešanai, jo vienmēr parādās vecie kolhoza laika niķi un egoistiskais prihvatizācijas gars. Šie divi argumenti pilnībā sagrauj kooperāciju.

DDD: Spēja kooperēties ir cilvēku garīgās attīstības rādītājs.

L.L.: Protams. Amorālā sabiedrībā kooperācija nav iespējama. Manuprāt, kooperācijas veicināšana strauji sekmētu sabiedrības morāles celšanos un arī cilvēku sabiedriskumu. Mēs dzīvojam, tālāi izsakoties, pagriezuši viens otram muguru. Diemžēl mēs neesam mācījušies no žīdu tautas, kā vajag atbalstīt savējos.

Latvieši būtu tikai ieguvēji no kooperācijas un savstarpējā bartera, jo tādējādi mēs mazinātu naudas lomu un līdz ar to arī pasaules vareno ietekmi uz mūsu personisko un visas tautas likteni. Latviešiem jāatgriežas pie darba tikuma, mums jāstrādā un jārada jaunas vērtības, jo augļošana rada tikai postu un iznīcību.

TRĪS OKUPĀCIJAS

Laika griežos Latvijai jāatšķatās uz trim nežēlīgām okupācijām.

Pati drausmīgākā bija pirmā – 1940.gada 17.jūnija okupācija, kad Latvijā ienāca padomju karaspēks. To pavadīja ne tikai panisku baiļu atmosfēra, bet arī masveida iedzīvotāju aresti un nošaušanas. Desmitiem tūkstoši nevainīgu cilvēku tika deportēti uz attāliem PSRS apgabaliem. Netika žēloti ne zīdaiņi, ne sirmgalvi, no kuriem daudzi Sibīrijas plašumos gāja bojā no bada un aukstuma.

Lai slēptu šo starptautisko noziegumu un savus briesmu darbus – genocīdu pret latviešu tautu – Maskava pat šodien nevēlas ne atzīt, ne atcerēties šo faktu. Arī mūsu vergu dvēseles – varas elite, ar saliektu muguru staigājot, noklusē un palīdz slēpt šo traģēdiju, it kā tādas ne-

maz nebūtu bijis. Cinisma kalngalu nupat nodemonstrēja Valdis Zatlers, kad Saeimā 17.jūnija uzrunā prasīja sev lielākas pilnvaras – gluži kā diktatoram. Vienlaikus viņš ne tikai nenosodīja, bet pat nepieminēja Latvijas okupācijas 70.gadskārtu! Šādi viņš kārtējo reizi parādīja, ka neciena savas tautas vēsturi, ka iesplauj sejā ne tikai vēl dzīvājiem represiju upuriem, bet apgāna arī bojā gājušo tautiešu dvēseles.

Pirmo okupāciju pārtrauca un latviešu tautas iznīcināšanas dzirnas apturēja otrā okupācija. 1941.gada 1.jūlijā Rīgā ienāca vācu karaspēks. Daudzi latvieši to sagaidīja ar ziediem, Latvijas karogiem un sveica kā atbrīvotājus. Diemžēl cerētā brīvība netika dota.

Vācu okupācijas vara gan bija tā, kas visai pasaulei atklāja nežēlīgos PSRS noziegumus – nogalināto Lat-

vijas iedzīvotāju liķu kaužu. Daudzi upuri pirms nāves bija nežēlīgi spīdzināti, daudziem nogrieztas ķermeņa daļas, visi tikuši bez žēlastības mocīti un sisti tik ļoti, ka pat tuviniekiem bija grūti atpazīt savējos. Tika noskaidroti un atrakti daudzi masu kapi. Asinsjūra bija plūdusi ne tikai čekas moku pagrabos, bet visā okupētajā Latvijā. Daudzi no šiem zvēriskajiem noziegumiem aprakstīti grāmatā “Baigais gads”.

Kad vāciešus padzina un Vācija kapituleja, 1945.gada 9.maijā sākās trešā okupācija – Latvijā atkal ienāca padomju karaspēks. Reizē ar to atsākās terors un deportācijas. Lielākā no tām bija 1949.gadā.

Pretēji starptautiskajiem līgumiem un Ženēvas konvencijai, okupētajā Latvijā tika iepludināti simtiem tūkstoši sveštautiešu. Tie ne tikai neizrā-

Leons Laitāns (pirmais no kreisās) vienmēr aktīvi iesaistās par Taisnīgumu. Viņš ar savu klātbūtni tiesās atbalstīja arī laikraksta “DDD” veidotājus, kurus latviešu tautas nodevēji apsūdzēja par nacionālā naida kurināšanu.

Foto tapis 2007.gada 22.maijā.

VIENS OKUPANTS NAV LABĀKS PAR CITU

Atsaucos uz "DDD" redakcijas aicinājumu paust domas diskusijā "Vai viens okupants labāks par otru?", kurā kā pirmais viedokli izteicis A.Gedroics.

Iztēlosimies Latvijas pagātnes notikumus un darbojošās personas mazliet citā ainā, gaismā un darbībā. Tātad 2 neliešu (Vācija un PSRS) rokās nokļūst sieviete (latviešu tauta). Turklāt šie jaundari iepriekš vienojušies pret sievieti veikt noziegumu. Varmāka Nr.1 sievieti izvaro 1 minūti, tad atnāk varmāka Nr.2, kurš piekauj un padzen varmāku Nr.1 un stājas pie sievietes iekarošanas. Pēc 4 minūtem atgriežas varmāka Nr.1, nogalina varmāku Nr.2 un atkal sāk izvarot sievieti un dara to 45 minūšu garumā līdz piekūst un bezspēkā noveļas.

Izvarotājs Nr.1 sievietei pirmās izvarošanas laikā sasita seju, izvarotājs Nr.2 sievietei otrās izvarošanas laikā salauza degunu un žokli, bet trešās izvarošanas laikā atpakaļ atnākušais izvarotājs Nr.1 sievietei salauza abas rokas, ielauza galvaskausu un gandrīz nožņaudza. Pēc izvarošanas fiziski un psiholoģiski cietušajai sievietei pajautāsim – kurš izvarotājs bija labāks? Sieviete ar pašcieņu un veselā saprāta klātbūtni atbildēs, ka neviens – arī ne tas, kurš bija mazāk ļauns un nodarīja mazāk sāpju! Un izvarotā sievietei nekad neteiks paldies tam izvarotājam, kurš malā pastūma pirmo un pats ķērās pie viņas izmantošanas.

Kāda loma šajā stāstā ir pret savu gribu iesaistītajiem un patiesībā nevienam no okupācijas režīmiem nesimpatizējošajiem latviešu sarkanarmiešiem un latviešu leģionāriem? Tāda, ka latvietim

viena izvarotāja "piesedzēju" rindās bija jācinās pret otru izvarotāju, cerot, ka "saimnieks" pret sievieti – latviešu tautu – būs mazāk cietsirdīgs un vairāk žēlīgs. Latviešu karavīri nezināja nozieguma režisoru ieplānoto, taču, ja būtu zinājuši, tad vienīgā pareizā rīcība būtu bijusi glābt sievieti jeb latviešu tautu un nedarboties izvarotāja Nr.1 un Nr.2 labā. Uzskatu, ka visgodīgāk un vistaisnīgāk pret latviešu tautu nacistiskās Vācijas

"Izvarotā sievietei nekad neteiks paldies tam izvarotājam, kurš malā pastūma pirmo un pats ķērās pie viņas izmantošanas."

un bolševistiskās PSRS savstarpējā kara laikā rīkojās tie latviešu vīri un sievas, kas Latvijas Centrālās padomes sastāvā cīnījās pret abiem agresoriem.

Turpinājumā par "DDD" redakcijas interesi dzirdēt domas par Hitlera veikto Latvijas okupāciju. Šo okupāciju nosodu un attieksme pret to man ir negatīva – un šī attieksme veidojusies uz latviešu tautas atmiņas un zinātnisko pētījumu pamata. Atmaskojoši dokumenti par Hitlera cinisko politiku atrodamā Leonīda Siliņa (Latvijas Centrālās padomes dalībnieks) grāmatā "Nacistiskās Vācijas okupanti: mūsu tautas lielās cerības un rūgtā vilšanās" (izdevējs: LU žurnāla "Latvijas Vēsture" fonds, 2001.gads). Grāmatas nosaukums jau īsi un kodolīgi pasaka galveno – ja sākumā latvieši vācu nacistus sagaidīja kā atbrīvotājus, tad vēlāk rūgti vilās, jo latviešu tautas "izvarošana", pakļaušana un iznīcināšana turpinā-

jās, un lietotās metodes daudz neatšķīrās no PSRS izmantotajām. Grāmatā autors dokumentāli pierāda un atklāj, ka nacistiskā Vācija neatbrīvoja 1918.gada 18.novembra Latviju no PSRS okupācijas, bet gan ar spēku atkaroja pēc krievu okupācijas izveidoto LPSR un pakļāva to sev. Un tas ir Vācijas oficiālais viedoklis (vismaz 2001.gadā), ka Vācija 2.Pasaules karā okupēja PSRS sastāvdaļu Latviju nevis neatkarīgu Latvijas valsti.

Tāpat atgādināšu mūsdienās zināmos plānus, kurus okupētājā Latvijā vēlējas īstenot Hitlera nacistiskais režīms. Saskaņā ar nacionālsociālistiskās rases politiku – asimilēt rasei pieņemamās personas un rasei mazvērtīgās iedzīvotāju grupas pārvietot; kā arī saskaņā ar vācu vēlmi – sakārtot nākamo dzīves telpu – bija paredzēts pārvācot 30 procentus Kurzemē, Zemgalē un Vidzemē dzīvojošo "tirasinīgāko" latviešu, bet pārējos šo novadu un gandrīz visus Latgales iedzīvotājus deportēt. Nacisti savas uzvaras gadījumā uz "Sibīriju" būtu aizveduši aptuveni 2 miljonus Latvijas valsts pilsoņu. Precīzāku informāciju par hitleriešu mērķiem skatiet K.Kangera rakstā "Nacionālsociālistiskās Vācijas plāni Baltijā un to izpaušmes Latvijas ģenerālapgabala kultūrpolitikā" rakstu krājumā "Bibliotēka, Grā-

matniecība, Ideoloģija II Pasaules kara laikā (1939-1945)" (Rīga, 1999).

Neredzu nevienu labu lietu, ko nacistiskās Vācijas okupanti būtu paveikuši pret latviešu tautu un Latviju, tāpat neko labu un cilvēcei vēlamu nesaskatu atklātībā nākušajos vācu okupantu ieplānotajos nākotnes mērķos.

1991.gada 21.augustā formāli beidzās PSRS veiktā Latvijas okupācija. 2010.gadā Latvijā ir 1,2 miljoni latviešu, starp kuriem ir arī tādi, kas cinās par Latvijas DDD. Ja 2.Pasaules karā uzvarētu Vācija, tad Hitlera okupētājā Latvijā dzīvotu apmēram 300 tūkstoši pārvācotu un nacismam lojālu latviešu, kā arī 2-5 miljoni vāciešu. Domāju, ka pēc nacionālsociālistiskās Vācijas 50 okupācijas gadiem iespēja veikt Latvijas deokupāciju, dekolonizāciju un dekolaborāciju, kā arī iespēja atjaunot latvisku Latviju būtu daudz mazāka nekā šodien.

Noslēgumā ir tikai viens secinājums – tumsā nav gaismas un ļaunumā nav labuma! Kā viens melnums nav baltāks par otru, tā viens okupants nav labāks par citu!

Mareks Gabrišs
Varakļānos

dija cieņu pret latviešu valodu un nacionālām vērtībām, bet, varas struktūru atbalstīti, pildīja pārkrievošanas un latviešu kā tautas iznīcināšanas misiju. Imigranti baudīja īpašas privilēģijas gan darba vie-

ļus, lai tie šo trešās okupācijas dienu svinētu kā Latvijas atbrīvošanas svētkus. Ja viņi būtu Latviju atbrīvojuši no vācu karaspēka, bet paši aizvākušies uz savu dzimteni, tad tā tiešām būtu bijusi atbrīvošana un

izmantota ar likumu aizliegtā PSRS simbolika un demonstratīvi valkāti okupantu armijas formas tērpi. Par tādiem "sīkumiem" kā alkohola lietošana, agresīva uzvedība un sabiedriskās kārtības traucēšana nemaz nerunājot. Par "atbrīvotāju" attieksmi pret savu mītnes zemi var uzskatāmi spriest pēc galīgi pārdzērušos un novēmušos skaita, pēc piecuotām "svētku" svinēšanas vietām.

Civilokupantu bezkaunībai nav robežu. Pat Rīgas mērs Ušakovs spējīgs publiski paziņot, ka Latvija nesot bijusi okupēta. Arī šogad viņš ar savu klātbūtni pagodināja un sveica šos "atbrīvotājus". Bez tam, viena no "Vienotības" "lokomotīvē" – Loskutovs – arī noliedz, ka Latvija bijusi okupēta, jo, viņaprāt, mēs esam tikuši atbrīvoti. Šiem kungiem būtu jāsaņem paldies, ka viņi dzīvo Latvijā nevis kaimiņos Lietuvā, kur par okupācijas noliegšanu un tās upuru zaimošanu ir jā-

izjūt likuma bardzība un kāds laiciņš jāatpūšas valsts maizē aiz restota lodziņa.

Lai mazliet pieklusinātu 9.maija dzīru atskaņas un pieminētu otro okupāciju, Latvijas patriots, Atmosdas un barikāžu laika aktīvistis Uldis Freimanis 1.jūlijā bija iecerējis nolikt ziedus pie Brīvības pieminekļa, godinot vācu armiju, kura 1941.gada 1.jūlijā, ienākot Rīgā, paglāba daudzus tautiešus no jaunām plānotajām deportācijām un pilnīgas latviešu tautas iznīcināšanas. Kā TV3 pauda Freimaņa kungs, gājieni nebija domāti tik daudz vācu armijas slavināšanai, bet gan kā atbilde bezkaunīgajai nežēlīgās PSRS okupācijas dievināšanai, ko veic Maskavas piektā kolonna, spļaujot daudzcietušās latviešu tautas dvēselē.

Lotārs Stūre
Politiski represēts PSRS okupācijā

ASV, Indianapolisā

Žurnālisti staigā "apsplaudīti" un vēl brīnās...

Lasītājs jautā: kā vērtēt nesen TV3 raidījumā "Bez tabu" pausto satraukumu, ka Rīgā izzūd latviešu valoda? Vai šiem žurnālistiem tikai tagad acis atdarījušās?

Aivars Garda: Lasītājs jautājumā izteica ļoti pareizu ironiju. Arī man ir jāpasmejas par šo un citu televīzijas programmu žurnālistu "jaunatklājumu". Turklāt TV3 no visām nav tā pati sliktākā.

Kāds gan tur brīnums, ka izzūd latviešu valoda, ja mēs neesam padzinuši okupantus no Rīgas un visas Latvijas? Daugavpili ir vēl sliktāka situācija. Okupanti taču nemaz netaisās mācīties mūsu valodu, jo latviešus nemil un nirdz par mūsu bāleļiņiem, kalpu dvēselēm. "Simts gadu" okupantiem nav vajadzīga mūsu valoda, ar kuru mūsu valsts vara viņiem uzbāžas. Okupantu attieksme liecina, ka labprātāk viņi, tēlaini izsakoties, saņemtu spērienu pa vienu mikstu vietu un priecātos, ja latvieši viņus beidzot sūtītu uz "trim burtiem" no Latvijas. Viņi gluži vienkārši paši nespēj saņemties, lai aizvāktos.

Tik tiešām jāsmējas par TV3 izbrīnu, kāpēc Rīgā netiek mīlēta latviešu valoda. Tas taču ir skaidrs – kāpēc! Tāpēc, ka televīzijas un radio programmās strādā vergu dvēseles. Viņi taču paši intervē okupantus okupantu valodā un intervijas arī pār raida. To atļaujas pat sabiedriskā televīzija – LTV1 un LTV7, kur būtu jābūt aizliegtam intervēt tādus neliešus, kas, gadiem ilgi dzīvojot Latvijā, nav iemācījušies latviešu valodu.

Šie okupanti taču spļauj latviešiem sejā, bet televīzijas un radio žurnālisti staigā apsplaudīti un vēl brīnās, kāpēc nedzird latviešu valodu! Jāsaprot, ka, iekams mēs nebūsim okupantus "izmetuši" ārā no Latvijas, tikmēr latviešu valoda arvien vairāk izzudis ne tikai no Rīgas, bet arī no visas Latvijas.

Bez tam, ja arī kāds okupants iemācās latviešu valodu, tas vēl nenozīmē, ka viņš mil un vēlas kalpot latviešu nācijas interesēm. Palūkojieties, kāds ļaunums latviešu tautai ceļas no viena tāda Nila Ušakova – okupantu vecāku dēla! Viņš pats pēc statusa ir okupants, kurš dabūjis Latvijas pilsonību, bet realizē latviešiem naidīgu politiku. Kādēļ gan mums tādi vajadzīgi? Nevis pie varas šos jālaiž, bet ar kājām pa priekšu "jāizmet" no Latvijas.

Esmu sašutis par Aivi Roni!

Šā gada 30.jūnijā Latvijas Radio ziņoja, ka nesen par Latvijas ārlietu ministru ieceltais Aivis Ronis ir nosaucis par nacisma propagandu 1.jūlijā paredzēto gājieni 69.gadadienas atzīmēšanai, kopš vācu karaspēks 1941.gada 1.jūlijā ienāca Rīgā un pārtrauca latviešu slepkavošanu, kuru veica krievu okupanti un vietējie komunisti žida Šustina vadībā. Vai tad A.Ronis, kurš par šīm lietām nav interesējies un kuram vecāki nav pastāstījuši par tā laika notikumiem, gatavojas kļūt par tādu pašu draņķi kā J.Jurkāns?

Lūk, A.Ronim būtu jāziņo pasaulei un jāpastāsta, ka vācu karaspēks toreiz izglāba ļoti daudzus latviešus no okupantu asiņainās izrēķināšanās un no otrā izsūtīšanas viļņa – uz Vjatlagu un Sibīrijas nāves nometnēm bija paredzēts izsūtīt vēl vismaz 200 000 latviešu. Tāpēc 1944.gadā 163 000 latviešu bija spiesti emigrēt uz Rietumiem un Zviedriju, jo šis drausmīgais, asiņainais režīms pakāpeniski atgriezās Latvijas teritorijā...

A.Ronim nepārtraukti būtu jāstāsta pasaulei un jāizkliezd sāpi, ka pie mums joprojām nav likvidēta nelikumīgā okupācija un nelikumīgā okupantu parazitārie ieludināšana Latvijā, kuras dēļ okupanti Rīgā ir vairāk nekā 75 procenti. Kur vēl pasaulē vērojams šāds vājprāts, ka pamattauta savas neatkarīgās valsts galvaspilsētā ir mazāk par vienu ceturtdaļu?! Un tas tika izdarīts nelikumīgās okupācijas rezultātā, kura iedzina latviešu tautu 50 gadu verdzībā un ieludināja šeit vairāk nekā vienu miljonu okupantu. Šiem okupantiem savās zemēs bija mājas un darbs, bet parazitāri atzina par labāku iebraukt te, lai uzsētos uz kakla latviešu tautai un paverdzinātu to!

A.Berķis

2010.gada 1.jūlija gājienā cilvēki nesa plakātus ar pateicības vārdiem nacionālajiem partizāniem.

"Cinisma kalngalu nupat nodemonstrēja Valdis Zatlers, kad Saeimā 17.jūnija uzrunā prasīja sev lielākas pilnvaras – gluži kā diktatoram. Vienlaikus viņš ne tikai nenosodīja, bet pat nepieminēja Latvijas okupācijas 70.gadskārtu!"

tās, gan dzīvokļu rindās, gan pārtikas iegādē specveikalos. Arī vēlākajos gados pārkrievošanas process turpinājās arvien no teiktākā formā, un šodien tā sekas visiem ir skaidri redzamas.

Civilokupanti palika Latvijā arī pēc tā saucamās neatkarības atgūšanas. Visus šos 20 gadus Maskava mudina savus Latvijā atstātos ciltsbrā-

Latvijā šos svētkus svinētu visi iedzīvotāji. Tagad viņu 9.maija "svētki" vairāk atgādina "pļēģurošanas dziesmu un deju svētkus", kuros tiek slavināta Latvijas trešā okupācija.

Ne Valsts policija, ne Drošības policija, ne Pašvaldības policija nepilda savus pienākumus un ne reaģē uz to, ka šajos saietos rupji tiek pārkāpta Latvijas likumi, plaši tiek

Latviešu leģionu sapulcināja boļševiki

Turpinājums no iepriekšējā numura

Atceros, ka nemitīgā lielgabalū kanonāde Austrumu pamalē 1943.gada nogalē radīja nopietnu satraukumu cilvēkos. Notika protesta demonstrācija pret Terehānas vienošanos, kas pārpildīja Doma laukumu un kuras laikā Imants Sudmalis uzspriedzināja miskasti, šādi nogalinot vienu 14 gadus vecu skolnieku. Bet Rietumu aliansei latviešu protesti un satraukums bija kā pilei ūdens, tie domāja tikai par to, kā pasargāt savu ādu uz citu nelaimes rēķina.

Negaidīti krievs jau izrāvās līdz Jelgavai, tālāk līdz jūrai, no kurienes to gan pazina atpakaļ, taču Jelgava tika pilnīgi nopostīta. **Cilvēku prātos bija viena vienīga doma: vai atkal no jauna nāksies pārdzīvot jau nesen pieredzētās šausmas – tikai ne to!**

Lai aizkavētu šo šausmu atgriešanos, mūsu leģionāri pie Mores izmisīgi noturēja pārrāvuma mēģinājumu. Šis varonīgās cīņas deva iespēju milzīgām latviešu bēgļu straumēm doties Rīgas virzienā, meklējot glābiņu no boļševiku slepkavām. Kad tika izplatīta ziņa par mobilizāciju gaisa spēku izpalīgos, kas skāra 1927.gadā dzimušos, tad ko gan vairs tur domāt?! Palicis tikai viens vienīgais – cīņas ceļš. Ar Vāciju jau cauri, tas bija skaidri redzams.

Taču tobrīd nevienam ne prātā nenāca, ka brīvā pasaule ar sarkano nevēru tik ilgi sapratīsies. Šķiet, tādas domas tad varēja pieļaut tikai vājprātīgais. Tobrīd mums bija jādomā, kā iekarot savu vietu mīļotajai Latvijai. Mēs sapratām – ja nedarīsim neko, mums tur vietas nebūs. To nepārprotami rāda visi līdzšinējie notikumi.

Tikai bezcerīgs muļķis spēj iedomāties, ka kaut ko reāli var panākt bez apbruņojuma un kara pieredzes. Tomēr pat tas neko nedod, ja nav nepieciešamās cīņas motivācijas. Un kādreiz šī motivācija var būt svarīgāka par visu pārējo. Lūk, šādos apstākļos

latviešu patriotam vairs nevajadzēja skaidrot, kā rīkoties, un es neesmu satīcis nevienu no saviem cīņu biedriem, kurš būtu nožēlojis savu izvēli, lai arī cik bēdīgs bija iznākums. Mūsu traģēdijas pamatā nav nepareiza izvēle, bet acimredzami divkosīgā Rietumvalstu politika, kura šādā pašā garā turpinās vēl šodien.

Nespēju saprast, vai tik tiešām cilvēkam pašam uz savas ādas obligāti jāizbauda totalitāra režīma murgs? Ja Vācija paspēja izdarīt secinājumus pēc šausminošās katastrofas, tad Krievija vēl joprojām to uzskata par lieku. Tas tikai nozīmē, ka mēs arī turpmāk neesam pasargāti no līdzīgām briesmām. Secinājums var būt tikai viens – šo situāciju var labot vienīgi ar līdzīgu katastrofu Krievijā.

DAUDZI ŽĪDI VĒL JOPROJĀM NESPĒJ RIMTIES

Vēlos minēt vēl vienu momentu, par kuru tiek runāts maz.

Mēs zinām, ka vācieši pirms geto ierīkošanas žīdiem ļāva iet nevis pa trotuāru, bet pa renstelēm. Tas, protams, bija necilvēcīgi. Viņiem uz muguras bija uzšūtas Dāvida zvaig-

“Žīdiem nebija nekāda iemesla žēloties par dzīvi Latvijā. Par to vislabāk varēja pārliecināties vasarā Rīgas jūrmalā, kur starp atpūtniekiem pārsvarā bija žīdi un vācieši.”

znes, un, protams, šādi tikai pazemoti pilnīgi nevainīgi cilvēki. Taču, no otras puses, uzkrītoši daudz starp čekistiem, kuri terorizēja latviešus, bija žīdi.

Žīdiem nebija nekāda iemesla žēloties par dzīvi Latvijā. Par to vislabāk varēja pārliecināties vasarā Rīgas jūrmalā, kur starp atpūtniekiem pārsvarā bija žīdi un vācieši. Ja viņiem tik ļoti simpātēja komunisms, nu tad – lūdzu! Bet kādēļ tik uzkrītoši lielā skaitā bija jāiesaistās re-

presīvajos orgānos, un ar tādu nežēlību? Tam nav iespējams atrast kaut kādu saprātīgu motivāciju!

Turklāt jāpiemin, ka K.Ulmanis atļāva Latvijā brīvi ieceļot no Vācijas bēgošiem žīdiem, par ko vācieši, maigi izsakoties, ne-taisījās viņu slavēt. Tāpēc žīdu čekisti met melnu ēnu arī uz pārējiem, un vai tieši tādēļ viņi ir tik ļoti ieinteresēti apmelot leģionārus? Vēl joprojām daudzi šīs tautības pārstāvji nespēj rīmties. Ko lai mēs, latvieši, šādā situācijā domājam? Ja viņu izturēšanās bijusi līdzīga arī Vācijā, kur vācieši nebūt nav tik iecietīgi kā mēs, tad viņu reakcija varētu kļūt psiholoģiski saprotama. Un kas notiek Palestīnā?

DARĪŠANA BIJA NEVIS AR GESTAPO, BET ČEKU!

Es neatzīstu, ka līdz ar vācu okupāciju, jau pašā sākumā latvieši būtu samierinājušies ar faktu par turpmāko pakļautību vācu kundzībai. Šādu noskaņojumu nejutu. Gluži pretēji – šis laiks saistījās ar cerībām, jo mums pašiem izvēles nebija pilnīgi nekādas. Pirmais cerību uzliesmojums notika ar Latvijas

kās! Nu, labi – **Ulmanis**, bet vai **Smetonas** un **Pet-su** panāca ko vairāk? Te nebija darišana ar “gestapo”, bet gan ar čekku, kas prata pat ASV no degungala nozagt atombumbas noslēpumu! Tādas Baltijas valstis tai bija tikai iesildīšanās tālākiem plāniem.

Vai Rietumu alianse bija ļoti priecīga, ka boļševiki ar čekas un Čečerina diplomātijas palīdzību pēc Otrā pasaules kara pakļāva pussi Eiropas? Un tam sekojošais aukstais karš, kas teju-teju draudēja pāraugt atomkarā? Rietumu sabiedrība ar savu augsto izvirtības un patērētāja sindromu gluži vienkārši nav nopietns pretinieks totalitāriem režīmiem. Vai par to neliecina karš Korejā, Vjetnamā, Kastro ālēšanās zem paša deguna, un, kas to ziņa, kā viss beigsies Irākā un Afganistānā? Tie var viņus pataisīt par nabagiem.

NO SAITĒM NORĀVUŠIES SPĒKI...

Kad 18.novembra Latvijai bija iespējams veidot tautsaimniecību atbilstoši savām iespējām un resursiem, tad, pirmajā vietā liekot mūsu tautas intereses, mums bija nodrošināta spoža nākotne. Visu to izjauca dažu vājprātīgo vēlme citiem uzspiest savas slimīgās iedomas. Rezultātā paši arī saņēma pēc nopelniem, tikai nelaime tā, ka cietēju vidū nokļuva ar to nesaistīti cilvēki un veselas tautas, kas pēc tam spiestas taisnoties par neizdarītiem noziegumiem. Vai šī nav pietiekoši nepievilcīga globalizācijas aina?

Ja mūsu valsts attīstību nebūtu traucējuši no saitēm norāvušies ārējie spēki, tad bez kādas matemātikas mēs spētu prognozēt, ka latviešu skaits mūsu zemē šobrīd tiktu lēsts ap kādiem 4-6 miljoniem. Vai šos zaudētos cilvēkus arī nevajadzētu pieskaitīt pie kara upuriem?

Vai viena no agresoriem – Krievija – par savu uzvaru var uzskatīt to, ka šajā akcijā zaudēja gandrīz trešo

daļu no savas valsts iedzīvotājiem? Un cik vēl sakropļoto! Tā ir visistākā “kanibālisma filozofija”.

Vēl kāds jautājums. Vai

pārvietoti kriminālisti, kas pēc soda izciešanas ārpus rindas saņēma šeit dzīvokļus – un tagad mums ar tiem jātieks galā.

“Es neatzīstu, ka līdz ar vācu okupāciju, jau pašā sākumā latvieši būtu samierinājušies ar faktu par turpmāko pakļautību vācu kundzībai. Šādu noskaņojumu nejutu.”

būtu bijis vēl kāds spēks bez Vācijas, kurš spētu pretoties boļševiku vispasaules revolūcijai? Tikai pateicoties ASV atombumbai, sarkanās ordas apstājās pie Elbas. Maršali **Zukovs** un **Korņevs** bija gatavi doties tālāk, kur laupīšanas iespējas, salīdzinot ar izpostīto Vāciju, bija neizmērojami lielākas...

OKUPANTI GRAUJ LATVIEŠU TAUTU

Nevajag aizmirst, ka ieilgušie kara gadi līdz pamatiem degradē karotājus, jo kara apstākļos armijā, kurā nepastāv idealisms, bet vienīgi alkoholisms, laupīšanas kāre un tieksme izvarot, visupirms izdzīvo krimināla rakstura elementi. Lielākoties šie cilvēki miera laika dzīvei vairs nav piemēroti. Varbūt arī tieši tādēļ Latvijā tika pamests tik daudz sarkanās armijas militāristu. Tāpat okupācijas gados uz Latviju no Krievijas ieslodzījuma vietām tika

Tas viss uz mūsu tautu ir atstājis ļoti graujošu iespaidu. Jājautā, vai šādi svešķermeņi, kas pret mums izjūt vienīgi naidu, ir viscentīgāko nodokļu maksātāju skaitā? Vai drīzāk viņi nevarētu būt tendēti tikai un vienīgi uz pretlikumīgām darbībām, kas pilnīgi paralizē tautsaimniecisko attīstību? Vai ar okupantu starpniecību jau neesam nonākuši pilnīgā Maskavas kontrolē, un vai šis nav pēdējais laiks nopietni ieklausīties Gruzijas līdera brīdinājumos, ja pašiem tādu nav? Ja jau reiz esam tikuši pārdoti, lai tiktu aizstāvētas mums svešas intereses, tad kas tiem var liegt to darīt atkal? Nevienam par to viņus nekad netiesās?

Draugus jāmeklē tur, kur spēj mūs saprast. Un tie var būt visupirms – Igaunija, Lietuva, Gruzija, Somija un Polija.

Alfons Valters Gremze

Foto: 15.divīzijas 34.grenadieru pulka svinīgā solījuma pieņemšana. Cēsis, 1943.g.septembris.

“DDD” iekaro tautas nevis pūļa uzticību

Pēdējā laikā vairāki mūsu lasītāji ir pauduši prieku, ka, izplatot laikrakstu “DDD”, viņi saņem ļoti pozitīvu novērtējumu.

Aivars Garda: Prieks dzirdēt visas labās atsauksmes, kas pēdējā laikā tiek izteiktas arvien vairāk. Man pašam zvanīja deviņdesmit gadīga krievu tautības lasītāja, kas iedevusi mūsu avīzi kādai sava vecuma latviešu sievietei. Par to latvieti šo krievieti no prieka ir apkampusi un teikusi sirsnīgu paldies par šādu avīzi! Jājautā, vai kāds šādi priecātos, ja viņam iedotu, piemēram, avīzi “Diena”? Es nezīnu, kāda “Diena” ir tagad, bet Sarmītes Ēlertes laikā tā bija

atbaidoša. Tāpat, vai kādu tik ļoti aizkustina avīzes “CĀS” vai “Veski Segodnja”?

Saņemtās atsauksmes liecina, ka mūsu avīze ir iekarojusi tautas nevis pūļa uzticību, jo “DDD” pausta patiesība, pēc kuras cilvēki ir tik izslāpuši. Vairums paši bieži vien baidās no patiesības un taisnības, tomēr iekšēji dziļi ciena un pēc tās ilgojas.

Mēs varam droši teikt, ka nav otras avīzes, par kuras saņemšanu latvieši tik ļoti priecātos. Lūk, lai citas avīzes ņem piemēru no “DDD”, ja vēlas kļūt tautā mīlētās, – mēs par to tikai priecāsimies. Lai latviešu prese nevis tikai pelna naudu un ievāc to no reklamdevējiem, bet beidzot sā-

paust domas, kas ir vajadzīgas tautai, latviešu nācijai!

Es arī dzirdēju, ka vienam jaunam puisim, kurš izplatīja “DDD” 14.jūnijā, cilvēki pat uzdāvinājuši ziedus par šo darbu. Tā ir ļoti liela atzinība mūsu avīzei! Paldies!

Patikami, ka mūsu redakcijā bieži ienāk cilvēki ar lūgumu, lai iedodam kādus iepriekšējos “DDD” numurus, jo viņi vēlas tos izdalīt dažādās sabiedriskās vietās. Šī ir lieliska iniciatīva, kuru mēs noteikti atbalstām. Stipri vien jāšaubās, vai citām avīzēm ir šādi brīvprātīgie izplatītāji. Kurš gan brīvprātīgi grib izplatīt melus un nepatiesības, ko pauž citas avīzes?!

VĒSTULE

Atjēdzieties taču!

Mūs apsēdusi gigantomanija un mēra sajūtas trūkums – neglītās, neveselīgās augstceltnes, tūkstošiem hektāru nedabīgas pārtikas, kas audzēta, balstoties uz ķīmiju. Ķiploki, kumelītes tiek importētas no Ķīnas, burkāni no Turcijas, cukurs no Dānijas, āboli un cūkgaļa no Polijas utt. Un tā Eiropas un Āzijas preces radušas noietu Latvijā.

Pēdējais laiks pārtraukt šo utopisko lielummāniju, un krūmiem aizaugušie lauki jāsadala tiem, kas zemi patiešām mīl, kopj un apstrādā! Pēc 1990.gada mantinieki ar lielām cerībām atguva savu vec-tēvu saimniecības, bet daļa alkatības un savtīguma dēļ tika izputināti. Sevišķu lomu tajā spēlēja I.Godmanis ar savu šoka terapiju un sertifikātiem, tā izsaimniekojot tautas radītās un krātās vērtības. Kā viņu, tā citus mūsu “kungus” apsēdis alkatības, varas un savtības gars, un valsts ir viņu dzimtmūža, bet tauta –

kalpi, kuri apmaksā Kargina-Krasovička greznās dzīves rēķinus. “Kempmayer” afēras iznākumu – dekoderus – tagad valsts līmenī uzspiež visai tautai. Par visām šīm nevēdībām un alkatībām neviens neatbild.

Dieva varenība redzama dabā, kam cilvēks nespēj pretoties – ne vulkāna izvirdumiem, zemestrīcēm, paisumiem, bēgumiem. Cilvēks uz Zemes nav visvarens savās iekārās, jo šādi savā alkatībā viņš postīja Zemes dzīvo organismu, tuvinādam arī pats savu bojāeju...

Lilijs Treice

ES APSŪDZU!

Turpinājums no 1. lpp.

Es apsūdzu tos, kas, ne-likumīgi sagrābuši varu, divdesmit gadus manīpulē gan ar Satversmi, gan mūsu prātiem.

“Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai,” nosaka Satversmes otrais pants. Tā saturs ir izkropļots, nelikumīgi masveidā piešķirot pilsonību “okupācijas sekām”, proti, nepilsoņiem, tādējādi mākslīgi taisot “Latvijas tautu”, kuras “jaunpienācēji” paplašina pilsoņu kopumu un, protams, ietekmē vēlēšanu rezultātus.

Ja politikā nekas būtiski nemainīsies, noziedzīgais kantoris, ko ilgus gadus vadīja **Aldermane**, līdz 10. Saeimas vēlēšanām paplašinās pilsoņu kopumu ar vēl vairākiem desmit tūkstošiem Latviju un Latviešus nīstošiem jaunpilsoņiem, tie, kas nespēj algot miesassargus, latviski runās, bailīgi apkārt skatīdamies.

Jau tagad Saeimā ir gandrīz ceturtdaļa, kas alkst aizstāt latviešu valodu ar krievu! Un tas nekas, ka šobrīd viņi prasa it kā tikai krievu valodu atzīt par otro valodu. Arī okupācijas laikā uz papīra abas valodas skaitījās līdztiesīgas, kaut praksē mūsējā bija padarīta par “ķēķa” valodu. Latvija nav nekāda imigrantu valsts, kas būtu veidojusies kā ASV, iznīcinot pamattautu indiāņus un pulcējot atbīras no citām tautām, laimes meklētājus, kam nu jāveido politiska nācija uz “lielās tautas” valodas bāzes.

Es apsūdzu 4.maija kliķi par to, ka tā iznīcināja Latviešu sapni par savu valsti, soli pa solim sagraujot tautsaimniecību, – tā vietā, lai uzņēmumus pārstrukturizētu, tos mākslīgi noveda līdz bankrotam, lai savējie pēc tam tos prihvātizētu. Vēlāk tie paši prihvātizētāji uzņēmumus izandelēja ārzemniekiem, kļūdami par miljonāriem.

Es apsūdzu viņus ekonomiskajā terorā pret manu tautu!

Abrenes un tai piegulošo teritoriju uzdāvināšana Krievijai, tāpat kā zemes (valsts teritorija!) iztirgošana tiem, kas nav pilsoņi vai ir pilsonību ieguvuši

Aldermanes “noziedzīgajā kantori”, ir pretrunā ar pamatlikuma trešo pantu: “Latvijas valsts teritoriju starptautiskos līgumos noteiktās robežās sastāda Vidzeme, Latgale, Kurzeme un Zemgale.” Brīvās

“Atjaunotas neatkarīgās Latvijas Saeima vēlēšanas bija tiesīgi izsludināt tikai un vienīgi 1918. gadā dibinātās Latvijas pilsoņi un to pēcnācēji, taču to izdarīja okupācijas pārvaldes orgāns – Augstākā Padome, kur bija savēlēti komunistu partijas augstākajam ešelonam piederošie, pat okupācijas karaspēka militārpersonas!”

Latvijas laikā šo pantu stiprināja Lauksaimniecības nolikuma II daļas 106. punkts, nosakot, ka laukos, bet 50 km platā pierobežās joslā arī pilsētās un ciemos, īpašums drīkst piederēt tikai Latvijas pilsoņiem. Šodienas Latvijas varasvīri, kas savā vairumā ir okupācijas laika nomenklaturisti un čekistu atvases, priecājas, ka norvēģi, zviedri, leiši u.c. izpērk valsts teritoriju! Vēl vairāk, ārzemju naudasmaisiem pat piedāvā izsniegt uzturešanās atļauju, ja tie nopirks vismaz 50 tūkstošus vērtu māju vai dzīvokli!

Es apsūdzu viņus valsts teritorijas iztirgošanā!

Satversmes 4. pants: “Valsts valoda Latvijas Republikā ir latviešu valoda. Latvijas karogs ir sarkans ar baltu svītru.”

Par to, kā klājas Latvijā valsts valodai, ikkatrs var pārliecināties, kaut ieslēdzot televizoru: pat “latviskā” kākajā no latviskajiem kanāliem, proti, pirmajā, itin bieži naturalizētie jaunpilsoņi, kuriem taču būtu jāspēj latviski runāt (eksāmenu kārtotāji!), runā “lielā brāļa” valodā. (Un tas neattiecas tikai dažāda ranga sportistiem, kuriem acimredzot Saeimas Pilsonības uzraudzības komisija pilsonību burtiski uzspiedusi, viņiem isti to pat neprasot.)

Ne tik sen piedzīvoju kārtējo šoku, mēģinot telefoniski pierakstīties uz pieņemšanu lielākās slimnīcas acu nodaļā, – saņēmu ziņu, ka mans ārsts esot atvaļinājumā. Kad paintere-

sējos, kad viņš atgriezies darbā, man nodiktēja nodaļas vadītāja tālruna numuru. Piezvanīju. Atsaucās vīrieša balss, kas uz manu jautājumu atbildēja: “Juļa.” Iedomājos, ka runātājs sauc pie tālrunā kādu Ju-

riģi ir apindēt, piemēram, pensionārus – pat ļoti lietderīgi?!

Ieviešot procentu barjeru, bija jārespektē Satversmes 77. pants, tāpat jāriķi tautas nobalsošana. Es vēlreiz atkārtotju: Latvijas Republikas Satversme bija rūpīgi izstrādāta, paredzot iespējamus valsts pastāvēšanas apdraudējumus. Šodienas Latvijas varas uzurpatori pieņem “caurumainus” likumus, lai varētu izmantot šos caurumus savu netiro mērķu sasniegšanai.

Es apsūdzu viņus tiesiskuma zaimošanā! Visu “neatkarības” gadu notikumi apstiprina, ka Saeimas Vēlēšanu likumā iestrādātā 5 procentu barjera ir instruments, kas par deputātiem ļauj kļūt tikai savējiem! Bet vēlētais brīnās un nevar saprast, kas tur atkal notiek? Ieteicams aizdomāties: kāpēc ne 3., ne 4. Saeima neatpazīs ieviestu procentu barjeru, ja jau bija tik vienkārši izbeigt haosu, ko radīja raibā pārstāvniecība Saeimā? Vai tad tajās ievēlētie bija mazāki Latvijas patrioti vai dumjāki par šodien pie varas pietikušajiem, sagrautas padomijas kompartijas un komjaunatnes nomenklaturas darbiniekiem un viņu korišiem?! Gluži otrādi! Brīvvalsts Saeimas deputāti neatlāvās pārkāpt Satversmi, ko klaji nelietīgi ir izdarījuši 4. maija republikas politikāņi. Procentu barjeru bez tautas nobalsošanas (77. panta prasība!) nedrīkstēja ieviest. Derētu arī padomāt, kāpēc Satversme paredz Saeimā ievēlēt tieši 100 deputātus. Ne 99, ne 101, bet tieši 100? Pavisam vienkāršs rēķins: 1 procenti – 1 vieta.

Nelikumīgi varu sagrābusī kliķe, naturalizējot padomju kolonistus un viņu pēctečus, tas ir, paplašinot pilsoņu loku ar Latvijas valstiskumam naidīgām personām, iztirgojot zemi, respektīvi, valsts teritoriju, svešiniekiem, veicot ekonomisko teror pret saimniektautu, iznīcina Latvijas valsti! Un dara to likumīgi.

PADOMĀJIET PAR TO, PIRMS EJAT PIE VĒLĒŠANU URNĀM!

Anna Marija Circene

Nebūsim glēvas kalpu dvēseles!

Lasītāji ir noskumuši, ka daudzi latvieši vēl joprojām nezina laikrakstu “DDD” un necinās pret okupantu klātbūtni.

Aivars Garda: Tādiem, kas nepazīst mūsu avīzi, lie-la attaisnojuma nav. Kurš grib, tas zina. Kurš vēl nezina, tas var uzzināt, ja ļoti grib. Mēs nedarbojamies slepeni, bet atklāti.

Bet ir arī tādi, kas iepazīnuši mūsu avīzi, nespēj parakstīties. Vieni baidās, citiem žēl naudas... Atvainojiet, ja nevar atrast 9 latus gadā, tas ir, mazāk par 1 latu mēnesī, lai tikai abonētu avīzi – neko vairāk, tad lai paliek par nožēlojamām kalpu dvēselēm! Turklāt šāds naudas “trūkums” ir raksturīgs ne tiem nabadzīgākajiem cilvēkiem. Ja vēlies neatkarīgu valsti, tad jāgrib par dekolonizāciju pat savasasinis liet – kā to darija indiešu un alžīriešu tautas.

Vidusmēra latvietis ir tik slinks, negrib aktīvi piedalīties okupantu izdzīšanā, strīdēties ar viņiem! Bet es vēlreiz uzsveru, ka dēļ mūsu nācijas tiesībām katru dienu ar okupantiem ir jāstrīdas! Uz katra soļa vajag konfliktēt!

Minēšu piemēru. Es gaidīju rindā poliklinikā pie ārsta. Pienāca aptuveni sešdesmitgadīga sieviete, okupantiene, un mani krieviski uzrunāja: “Jūs pie ķirurga?” Es viņai latviski atbildēju: “Jūs teicāt kaut ko?” Viņa man atkal krieviski: “Jūs pie ķirurga?” Es viņai latviski: “Jūs teicāt kaut ko?” Viņa man jau ar kustībām rāda un atkal to pašu jautā krieviski, bet es viņai tieši tāpat atbildu latviski... Tad viņa apsēdās blakus, palūdziet biļeti vienā virzienā uz Krieviju, un uz mājām! Atpakaļ nebrauciet!” Viņa izbolija acis no šausmām un aplūsa. Apkārtējie arī skatījās izbrīnījušies, ar pārmetumu, ko es atļaujos. Bet tieši tā mums visiem latviešiem ir jāatļaujas! Nekādas laipnības pret okupantiem – vienalga, vai pret okupantu vīriešiem, vai sievietēm –, ja viņi mūsu uzrunā okupantu valodā! Vai mani varētu nosodīt par to, ka es, vīrietis būdams, tā iztuos pret sievieti? Bet okupants – sieviete vai vīrietis – ir mūsu ienaidnieks.

Cita lieta būtu tad, ja okupants sliktu un es varētu viņu izglābt. Tad es viņu glābtu. Bet, ja viņš nāk pie manis, krieviski runādams, tad, lai cik laipni viņš vai viņa lūkotos, okupants ir pelnījis tikai un vienīgi vienu - sūtišanu uz “trim burtiem” no Latvijas.

Šie maitas divdesmit neatkarības gadu laikā vēl nav iemācījušies mūsu valodu, uz mūsu veselības budžeta rēķina apmeklē mūsu ārstus. Tajā pašā poliklinikā koridorā no desmit cilvēkiem tikai viens bija latvietis. Tagad, kad mums pašiem nav ko ēst, mēs viņus vēl barojam. Kāpēc? Tāpēc, ka esam glēvi un kalpu dvēseles! Tāpēc dariet kā es, dariet labāk par mani!

ABONĒJIET “DDD”

visās Latvijas pasta nodaļās un internetā: www.abone.lv

6 mēnešiem maksā 5 latus

3 mēnešiem – 3 latus

1 mēnesim – 1,25 latus.

Indekss: 1164

Kāpēc ukraiņi Latvijā runā krieviski?

Ļoti cien. avīze “DDD”!

Nesen man bija jākārt darīšanas ar Ventspils ukraiņu kultūras organizāciju “Kobzar”. Gribēju vērsties pie vadītāja, lai ar viņa palīdzību nodibinātu sakarus ar ukraiņu nacionālistu organizāciju “Una Unso”. Kantorī apgrozījās arī 3 dāmas, bet visas runāja krievu valodā...

Vēlētos, lai latvieši un ukraiņi būtu draudzīgas tautas. Bet kāpēc ukraiņi paši runā mūsu okupantu mēlē? Kad piegāju pie direktora un jautāju, kādā valodā viņam būtu ērtāk runāt – viņš atbildēja, ka krievu...

Kas tā par ukraiņu nacionālo biedrību, kas runā krievu valodā?! Aizbrauktu šie ukraiņi uz Ļovovu – dabūtu no ukraiņu nacionālistiem pa ausīm.

Latviju latviešiem! Latviešiem darbu un maizi!

Cīņai sveiks!

Igors Žuravskis,
Cīņas grupa “Pērkonkrusts”
Ventspils aktīvais nacionālists

VĒSTULE

Noziegumi ir jāceļ gaismā!

Mani domu radinieki, garā stiprie “DDD” darbinieki!

Šo vēstuli sākšu ar nelielu atkāpi netālā pagātnē – šā gada 10.aprīlī krievu zemē Smoļenskā lidmašīnas katastrofā traģiski gāja bojā Polijas prezidents un viņa kundze, kā arī visa valdības delegācija. Tas notika ceļā uz Katiņu, kur kopīgā kapā atdusas Polijas armijas vadītāji un poļu tautas inteliģence, kas noslepķavoti 1940.gadā, – nepilni 22 tūkstoši!

Rudenī mums būs vēlēšanas, un jau tagad no okupantu runām izskan: “Mēs uzvarēsim!” Atceros, kad mainījās mūsu valsts iekārta (1990.g.), tautas sanāksmē pie Brīvības pieminekļa iznāca saruna ar zaude-

tāja pusi. Satricinātais okupants dūsmās gluži vai klie-dza: “Mēs atgriezīsimies pie varas, bet vagoni uz Sibīriju nebūs vajadzīgi – mēs latviešus iznīcināsim tepat uz vietas!” Nu šie draudi virzās uz piepildījumu.

Mums, tāpat kā poļu tautai, ir sava Katiņa, un tā ir Litene. Mūsu virsniekus arī veda uz “kara mācībām”... Cilvēku masveida slepkavošanā Krievija varētu ieņemt pirmo vietu pasaulē. Poļi un latvieši nav vienīgie, ko šī “varonīgā” armija apšāvusi. Bija arī masveida izvešanas (1941.-1949. g.).

Kaut arī Lehs Kačinskis ir kritis no atbēības plāna, tomēr pasaulei tika parādīts, kāda īstenībā ir lielā, neuzvaramā Krievija, kurai patīk šaut uz dzīvīem mērķiem.

Mani māc šaubas, kā būs ar vēlēšanām? Varbūt nepedalīties? Jā, mums ir sava Katiņa, bet vai mums ir savs Lehs Kačinskis?

Jūsu
Velta

PAR LATVIEŠU NĀCIJAS AIZSKARŠANU JĀSAŅEM SODS!

Šā gada 4.martā Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesas kolēģijas tiesnese **Daiga Kalniņa** antilatviski noskaņotajam **Artūram Rimšam** par nacionālā naida kurināšanu pret latviešu nāciju piesprieda kriminālsodu – nosacītu brīvības atņemšanu uz diviem gadiem – un nolēma piedzīt no viņa par labu **Lienei Apinei** un **Līgai Muzikantei** morālo kompensāciju 1000 latu apmērā.

Atgādinām, ka Apsūdzētais Artūrs Rimša, kurš pats sevi nodēvējis kā Artūrs Ibrahim Nasser (Окупантсс Арыпсц!), interneta portālā "Draugiem.lv" bija publicējis latviešu nāciju aizskarošus komentārus zem fotogrāfijām, kurās redzams, kā Latvijas Nacionālās frontes pārstāves pagājušā gada 9.maijā noliek ziedus sēru noformējumā pie tā saucamā Uzvaras pieminekļa. Lūk, tikai daži notiesātā Rimšas komentāri: "Es tev seju izārdītu! Latviešu cūkas!" "Sūkājosa nācija! Ceru, ka jūs visus izķers un atspārdīs. Pedīņu bars!" "Jūs tak esat pati zemākā nācija pasaulē!" "Es atradišu jūsu vecāku kapavietas un izārdīšu, un viņu piemiņeklus jums pie durvīm iebetonēšu!" "Man liekas, visi saprata, ka tas invalīdu bars ir latvieši!!!!!"

Piedāvājam ieskatu tiesas sēdē.

5.turpinājums
sākums "DDD" Nr.7(211)

RIMŠA AIZSTĀV OKUPANTUS, JO VIŅI IR VĀJI

Līga Muzikante: Jūs savos komentāros rakstījāt – "sūkājosa nācija". Kā tas jāsaprot?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nu, tas viss komentārs, es jau teicu, tas viss bija uzrakstīts neapzināti...

Līga Muzikante: Tas ir kā – neapzināti? Jūs tajā brīdī bijāt transā, hipnozes stāvoklī, nesapratāt, ko darāt?

Apsūdzētais Artūrs

Rimša: Es neatceros visus vārdus, ko rakstīju...

Līga Muzikante: Tātad varbūt jūs bijāt iedzēris?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Es nebiju ne iedzēris, ne piedzēris. Nu, biju – minimāli – tas neskaitās manā augumā, manā...

Līga Muzikante: Bet ko jūs vēlējāties ar panākt ar saviem naidīgajiem komentāriem?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: A, ko jūs vēlaties panākt ar...

Līga Muzikante: Nē, tagad es uzdodu jautājumus jums: ko jūs vēlējāties panākt?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Es aizsargāju vājākus cilvēkus... es vienmēr aizsargāju vājākus cilvēkus, jo jūs uzbrūkat veciem cilvēkiem...

Līga Muzikante: Jūs sakāt, ka vienmēr aizsargājat vājākus cilvēkus, bet, vīrietis būdams, rakstījāt, ka jūs man, sievietei, seju izārdītu... Par kuru vājāku cilvēku tad jūs iestājāties?

bet, atvainojiet, es nevaru. Tikai "Draugiem.lv" var izdzēst visus tos komentārus.

Liene Apine: Tad tas ir vienīgais, ko jūs uzskatāt par nožēlošanu? Vai jūs esat mēģinājis un meklējais veidu, kā mums atvainoties, kā atvainoties latviešu nācijai, ko jūs nosaucāt par "cūkām", par "sūkājoso", par "pedīņu nāciju", – vai Jūs esat meklējis kādu veidu?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nu, teiksim tā,

protu tā, ka nekas tur nav, ja? Bet eksperts ir norādījis, ka teksts ir vērst uz nacionālā naida un nesatīcības izraisīšanu, ka tekstā tiek pausts naids pret latviešu tautības cilvēkiem, un tas objektīvi ir vērst uz nesatīcības izraisīšanu starp latviešu tautas pārstāvjiem un cittautiešiem. Eksperts ir devis tādu atzinumu. Jums pašam tā nešķiet?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nu, paši komentāri – es atzīstu, jā, tie satur tādas lietas. Tie nebija do-

Tiešām, kā jau es saku, es nožēloju to rīcību, ka es to ierakstīju...

Tiesnese: Tad konkrēti – nejaudāšu par visiem, bet, piemēram, viens jūsu komentārs: "Jūs tak esat pati zemākā nācija pasaulē!" Es saprotu, ka jūs jau daļēji arī esat latvietis. Bet kas jums dod pamatu – kāpēc šāds komentārs ir vajadzīgs un kāpēc jūs tādu rakstījāt?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Tas nebija domāts tīri par latviešiem, bet...

Tiesnese: Te ir rakstīts: "...zemākā nācija" – tas nav kāds konkrēts cilvēks vai, teiksim, kādi aktivisti, vai Nacionālā fronte, vai kāds cits, bet jūs rakstāt tieši – "nācija".

Apsūdzētais Artūrs Rimša: To, ka nevar nomierināties, ka ...

Tiesnese: Nē, jūs saprotāt jautājumu? Kāpēc jūs nerakstījāt konkrēti par kādu sabiedrisku organizāciju – mums Latvijā ir dažādas organizācijas, bet jūs rakstījāt "nācija" – lietojāt šo terminu?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Es neapzinājos, ko es rakstīju.

Tiesnese: Nu kā jūs varat neapzināties?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Neteiksim, ka afekta stāvoklī rakstīju, bet nu – es biju dusmīgs, es pats lielāko daļu "nefiltrēju", ko es rakstīju. [...]

Tiesnese: Tā, labi, sēdieties! Tātad, vai procesa dalībniekiem, ir vēl kādi lūgumi, papildinājumi, un kāds ir viedoklis par iespējām pabeigt lietas izmeklēšanu?

Prokurors Ando Skalbe: Man būtu tāds – es gribētu vēl uzdot jautājumu, drikst?

Tiesnese: Jā, lūdzu!

Prokurors: Jautājums tāds. Atbildot uz jautājumiem, jūs minējāt, ka, rakstot šos komentārus, bijāt lietojis alkoholu – vienu, divas pudeles alus, bet norādījāt, ka nebijāt reibuma stāvoklī. Tomēr, cik es noprotu, tad jūs šādi izsakāties tāpēc, ka tas alkohols kaut kādā veidā ietekmēja jūsu rīcību...

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nē, nē, tas neko neietekmēja – biju dzēris divus alus pa trijām stundām...

Prokurors: Bet tas jūsu rīcību neietekmēja – tai skaitā komentāru saturu?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nē, nē.

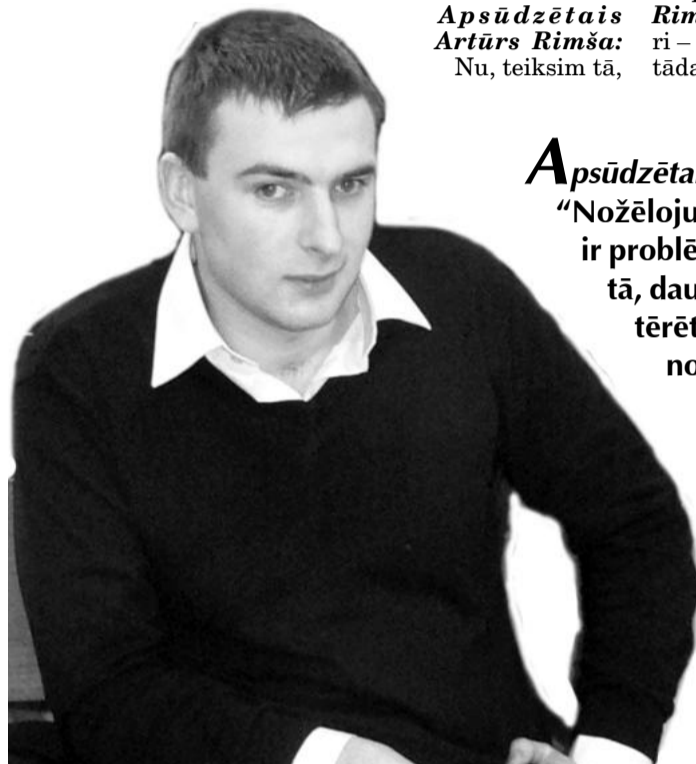
Prokurors: Paldies! Nebūs vairāk jautājumu. [...]

Līga Muzikante: Par tām divām alus pudelēm – jūs teicāt, ka jums bija pilnīgi skaidra galva un nebijāt apreibis?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Jā.

[...]
Tiesnese: Tiesas izmeklēšana tiek pabeigta un pārejam pie tiesu debatēm. Pirms debatēm desmit piecpadsmit minūšu pārtraukums.

Turpinājums sekos

Apsūdzētais Artūrs Rimša:
"Nožēloju, ka man tagad ir problēmas – teiksim tā, daudz laika iznāk tērēt, esmu atrauts no darba..."

māti tā – es pārcentos, es pārspīlēju, es tiešām gribētu daudz savādāk uzrakstīt to visu...

Tiesnese: Nu tad varbūt arī vajadzēja savādāk rakstīt?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Bet arī pirms manis ļoti daudz komentāru bija asi.

Tiesnese: Tad attiecībā vēl jautājumi par jūsu personību. Kā mēs pārbaudījām lietas materiālos, tad jūs agrāk neesat sodīts. Jums ir deklarēta dzīvesvieta joprojām Latvijā – Jūrmalā, kur jūs pastāvīgi nedzīvojat. Kur tad jūs dzīvojat?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nu, sanāk kādreiz izbraukt ārpus Latvijas.

Tiesnese: Tas ar darbu saistīts?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nu, jā...

Tiesnese: Pašlaik jums ir kāda darbavieta, jūs strādājat?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nu...

Tiesnese: Nekur nestrādājat?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nē.

Tiesnese: Kādi tad ir jūsu ienākuma avoti, no kā jūs dzīvojat?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nu, gadījuma darbi...

Tiesnese: Un ģimenes stāvoklis kāds?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Ar māti dzīvoju, esmu nelaulājies.

Tiesnese: Tad laulība nav reģistrēta. Apgādājamas personas ir vai nav?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nav.

Tiesnese: Un, kā jūs pats vērtējat, jūsu viedoklis, kā tad būtu vērtējami šie jūsu komentāri "Draugiem.lv" portālā? Vai tā ir sodāma, vai nav sodāma rīcība – jūsu viedoklis?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Protams, ka nav nekā laba tur ierakstīts.

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Par veciem cilvēkiem, kas 9.maijā pulcējas pie Uzvaras pieminekļa. [...]

RIMŠAS IZPRATNE PAR NOŽĒLU

Tiesnese Daiga Kalniņa: Vai Lienei Apinei, lūdzu, ir kādi jautājumi?

Liene Apine: Jā, būtībā pāris. Jūs teicāt, ka nožēlojat savu rīcību. Kā izpaužas jūsu nožēla?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nožēloju, ka man tagad ir problēmas – teiksim tā, daudz laika iznāk tērēt, esmu atrauts no darba...

Liene Apine: Tad tāda ir jūsu nožēla par to, ko esat izdarījis attiecībā pret mani, pret Līgu, pret mūsu latviešu tautu?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Es tos komentārus vispār neuztveru personīgi...

Liene Apine: Nu, jā, sev jau jūs nerakstījāt – jūs rakstījāt mums...

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nu, saprotams, jā, bet es neuztveru, ka tie ir kaut kas nopietns. [...]

Liene Apine: Jūs zināt, kas ir nožēla, ja cilvēks kaut ko nožēlo?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Tas ir kā?

Liene Apine: Kāda ir cilvēka rīcība gadījumā, ja viņš nožēlo kādu savu iepriekš izdarītu darbību?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Mēģinu izlabot,

es apzinos to, ka ar jums tas ir bezjēdzīgi.

Liene Apine: Tātad jūs uzskatāt, ka latvieši nav atvainošanās cienīgi, ja?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nē, ar jums vienkārši es to atvainošanos nevaru...

Liene Apine: Kādēļ?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Tāpēc, ka, teiksim tā, jūs esat patriots, jums galvenais, kā vēl nesen palasiju par jums – pieprasījāt no valsts kompensāciju, vairākus miljonus, lai ieguldītu to dekolonizācijā.

Tagad jūs runājat, ka negribat nekādas problēmas ar citu valstu iedzīvotājiem – nu, ar cittautību cilvēkiem, bet prasāt dekolonizāciju, lai krievus izsūta! Jūs nonākat paši pretrunā ar sevi.

Liene Apine: Nē, jūs pats nonākat pretrunā ar sevi!

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Es neuzskatu, ka man būtu jāiet pie jums atvainoties. [...]

RIMŠA "NEFILTRĒ"...

Tiesnese: Tātad jūs, apsūdzētais, atzīstat, ka šādus komentārus esat ielicis pie pilnas sapraššanas.

Mēs pārbaudījām lietas materiālus, ir arī pievienots eksperta atzinums, kur eksperts norāda, ka šie komentāri, jūsu rakstītais teksts satur rasu naida kurināšanu. Tad, kā jūs to vērtējat? Jūsu viedoklis, es sa-

Zvanot pa tālruni:

90006082,

jūs ziedojat 1 latu laikrakstam "DDD".

Veicināt plašāku "DDD" izplatību un sniegt

atbalstu tā veidošanai iespējams arī,

pārskaitot ziedojumu uz

Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā

(SWIFTkods: LHZBLV22);

konts: LV38LHZB1000054029001;

Reģ.Nr. LV40008033014.

Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196

Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2010

Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀFRONTE

(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;

Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001

Galvenā redaktore: Līga MUZIKANTE

Radaktora vietniece: Liene APINE

Pasta adrese: DDD, Lubānas iela 6 - 4,

Rīga LV-1019

tālrunis/fakss: 67140680

Interneta adrese: WWW.DDDLNF.COM

E-pasts: DDD.LNF@GMAIL.COM

Iespiests: SIA "Latgales drukā", Ofsetspiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2